

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ КУЛЬТУРИ
ФАКУЛЬТЕТ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА

КВАЛІФІКАЦІЙН РОБОТА
на здобуття освітнього рівня Магістр
зі спеціальності 024 Хореографія

на тему: «Проблема влади та визнання особистості у творах хореографів
XX століття»

Структура кваліфікаційної роботи:

теоретична частина творчого проекту

творчий проект — хореографічна сюїта «Яблуко розбрату»

виконавець: здобувач вищої освіти
рівня магістр
заочної форми навчання
Гвініашвілі Дар`я

керівник кваліфікаційної роботи:
кандидат мистецтвознавства, доцент,
доцент кафедри сучасної та бальної хореографії
Шабаліна Олена Миколаївна

Харків – 2022р.

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ I. МАТЕРІАЛИ ДОСЛІДЖЕННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ХОРЕОГРАФІЧНОЇ СЮЇТИ	6
1.1. Психологія визнання і схвалення у суспільстві.....	6
1.2. Внутрішня та зовнішня краса людини у балеті Ролана Петі «Собор Паризької Богоматері»	7
1.3. Прояви нарцисизму у персонажів балетів Вацлава Ніжинського.....	12
1.4. Вплив влади на людину у балеті «Єгипетські ночі» Михайла Фокіна.....	15
1.5. Заздрість та образа у балеті «Спляча красуня».....	17
РОЗДІЛ II. АНАЛІЗ АНАЛОГІВ ТА ПРОТОТИПІВ ТВОРЧОГО ПРОЄКТУ У МИСТЕЦТВІ	21
2.1. Давньогрецький міф про перший конкурс краси.....	21
2.2. «Суд Паріса» в образотворчому мистецтві.....	23
2.3. Фрагменти міфу «Суд Паріса» у балеті та опері.....	27

ТВОРЧИЙ ПРОЄКТ

РОЗДІЛ I. КОМПОЗИЦІЙНИЙ ПЛАН ХОРЕОГРАФІЧНОЇ СЮЇТИ...	32
1.1. Основні характеристики хореографічного твору.....	32
1.2. Дійові особи та їх коротка характеристика.....	32
1.3. Лібрето.....	33
1.4. Розгорнутий зміст.....	33
1.5. Загальна драматургія.....	35
1.6. Аналіз музичного матеріалу.....	37
1.7.Опис та зображення костюмів.....	39
1.8.Світлова партитура	43
РОЗДІЛ II. ПОСТАНОВЧИЙ ПЛАН ХОРЕОГРАФІЧНОЇ СЮЇТИ.....	44
ВИСНОВКИ.....	64
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	66
ДОДАТКИ.....	69

ВСТУП

Актуальність теми. Процес становлення людини як особистості в соціумі вимагає дотримання певних правил і установок. Кожен з нас за певними критеріями належить до якоїсь соціальної групи. Людина прагне відповідати одній з груп, бути схожою з людьми цього кола, з іншої сторони вона хоче бути індивідуальною і неповторною особистістю. А також хоче виділитися на фоні інших людей, отримувати визнаннями і схваленими від оточуючих. Людина має визначитися стосовно різних сфер життя, обрати свій шлях і йти на зустріч своєму ідеалу притримуючись певних правил, стратегій, вірувань і т.д. Кожен обирає свій шлях отримання бажаного маючи особисті пріоритети і цілі.

Для багатьох людей велике значення в житті має влада в будь-якому її прояві. Чи то керування невеликою групою людей, наприклад по роботі, чи бажання впливати на життя людей цілої країни. Втримати владу такої широти не так вже і тяжко, а от залишитися людиною доброю, чесною і справедливою не так вже і легко. Адже влада дуже сильно впливає на психологію людини, міняє її характер, цінності і внутрішній світ.

Мистецтво менш цензуроване ніж наука. Воно не має кордонів, може охоплювати широкий спектр найактуальніших тем. Хореографічне мистецтво багатогранне, балетмейстери й хореографи завжди намагаються створити особливий твір, обрати і розкрити цікаву думку. Тому ми розберемо хореографічні твори хореографів ХХ століття, що стосуються даної теми, щоб більш детально у ній розібратися.

Мета дослідження: розібрати психологію бажання влади і визнання особистості, розглядаючи твори хореографів ХХ століття.

Для досягнення поставленої мети, необхідно вирішення наступних завдань:

- 1) бажання визнання та схвалення у житті людини;

- 2) значення внутрішньої і зовнішньої краса людини,;
- 3) чому виникає нарцисична поведінка і як вона проявляється;
- 4) як влада може впливати на людину;
- 5) чому не отримавши визнання чи схвалення можуть з'явитися заздрість та образа;

б) створити композиційний та постановчий план хореографічної сьюїти «Яблуко розбрату».

Об'єкт дослідження: бажання влади і визнання особистості у суспільстві

Предмет дослідження: проблема влади і визнання особистості у хореографічних творах відомих балетмейстерів ХХ століття

Матеріал дослідження: друковані видання, наукові статті, практичні посібники, відеоматеріали.

Практичне значення роботи: розбір даної теми полягає в дослідженні причин появи та наслідків отримання влади і визнання у суспільстві, а також прояви цих бажань у персонажах хореографічних творів відомих балетмейстерів і аналіз цих хореографічних робіт в оригінальній формі чи їх інтерпретаціях для створення подальших композицій з даною тематикою, тим самим виконати просвітницьку функцію для суспільства.

Структура роботи: складається зі вступу, трьох розділів, висновків. Загальний обсяг роботи становить 74 арк., в тому числі: список використаних джерел (35 бібліографічних записів).

РОЗДІЛ I. МАТЕРІАЛИ ДОСЛІДЖЕННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ХОРЕОГРАФІЧНОЇ СЮЇТИ

1.1. Психологія визнання і схвалення у суспільстві.

З давніх-давен і по наші часи, у кожному куточку світу, кожна людина волею-неволею стає жертвою порівняння себе з іншими людьми. Чому жертвою? Тому ще не правильне мислення і ставлення до цього в подальшому може призвести до руйнівних наслідків. Ми завжди дивимось як на зовнішній вигляд і красу людини, так і цікавимося її успіхами у кар'єрі і житті. Таке порівняння може призвести до декількох шляхів розвитку людини, як особистості. Перший напрямок, коли дивлячись і підмічаючи в людях гарні якості, бажання бути схожими на когось може змотивувати людину і привести до росту особистості у духовному плані. Розвивати свій внутрішній світ дуже важливо для кожного з нас, завжди поновлювати свої знання, бути допитливою людиною і намагатися пізнавати щось нове, бути людьми з добрими серцями і адекватною поведінкою. Або ж акцент йде на зовнішній вигляд і треба пам'ятати, що змінити себе цілком можна лише дотримуючись певних правил. Достатньо лише правильно харчуватися чи займатися спортом і звісно завжди виглядати охайно. Це вже додасть впевненості у самовідчутті особистості.

Якщо при порівнюванні себе з іншими людьми концентруватися лише на своїх недоліках, то це може призвести до заздрощів та злоби, а отже, руйнування і знищення самого себе з середини. Отже, ми завжди конкуруємо свідомо чи підсвідомо.

Також всі ми потребуємо схвалення і хочемо подобатись іншим людям. Чути в свою сторону компліменти і позитивні відгуки, звісно, дуже приємно, але подобатись всім неможливо і взагалі таке бажання вже вважається нездоровим. Люди, які прагнуть симпатії від інших починають вести себе

штучно і ненатурально, намагаються бути добрими, чемними, тихими і неконфліктними, звісно, це гарні риси характеру, але людина пригнічує в собі бажання і потребу висловлювати свої думки і свою точку зору, може почати жертвувати своїми інтересами, перестає бути чесним і відвертим. Бо її задача лише догодити всім оточуючим, тому вона починає втрачати себе справжнього. Бажає перетворитися на ідеальну особистість і бути гарним прикладом та лише робить собі гірше. Таке бажання виникає через те, що особа не може і не вміє оцінити себе самостійно, вона не бачить свої гарні і погані сторони, тому оцінка інших для таких людей дуже важлива.

Щоб позбутися бажання всім подобатись треба працювати над підвищенням своєї самооцінки, тобто вчитись любити і цінити себе. Не потрібно догоджати всім, допомагати людям дуже добра справа та інколи треба говорити «ні», якщо людина нахабніє, якщо дане прохання суперечить твоїм принципам чи тобі це просто не потрібно. Всі люди бажають бути визнаними і схваленими суспільством. Звичайно, у кожного з нас свої цілі і різні шляхи їх досягнення.

1.2. Внутрішня та зовнішня краса людини у балеті Ролана Петі «Собор Паризької Богоматері».

Тематика краси людини з давніх-давен і по наші часи була і залишається досить актуальною. Ця тема завжди турбувала суспільство і це торкається і стосується кожної людини по всьому світу. Ми знаємо, що у кожній країні, у кожного народу, в різний період часу були свої стандарти краси і люди під них підлаштовуються, адже для багатьох важлива оцінка оточуючих нас людей. Та багато хто, особливо в наші часи, забувають про внутрішній світ людини і велику значимість саме внутрішньої краси душі.

На прикладі балету «Собор Паризької богоматері» відомого хореографа Ролана Петі можна розглянути тему внутрішньої і зовнішньої краси людини. Балетмейстер звів сюжет роману до чотирьох головних дійових осіб, кожна з

яких несла свій певний образ: Клод Фролло, Феб, Квазімодо і Есмеральда. Це балет у двох діях на музику Моріса Жарра за романом Віктора Гюго. Балет був створений у 1965 році, цього ж року і відбулась прем'єра у Паризькій Опері. Балет став знаменитим творінням балетмейстера, що розповідає про любов, відданість, підступність і смерть [19].

У головну героїню Есмеральду, циганку та справжню красуню, закохано три різні чоловіки: Клод Фролло – молодий священнослужитель, Феб – капітан та Квазімодо – дзвонар. Кожен з них по різному проявляє свої почуття до молодої дівчини. Перші два персонажі антагоністи. Вони є тими людьми, що нехтують правилами моралі. В їх образах можна побачити найнегативніші риси характеру: злість, мстивість, байдужість, самозакоханість і т.д.

Клод Фролло — головний антагоніст, горда людина, що прагне влади. Він є втіленням егоїстичної натури, негідник і лицемір, що ховається під маскою святоші. Клод Фролло хотів заволодіти Есмеральдою і був готовий кинути до її ніг весь світ, своє добре ім'я, самого себе і своє життя, земне і потойбічне. Та після невдачі і відмови ладен був зробити все аби тільки помститися їй. І у результаті, священник стає вбивцею. Переповнений люттям, злістю і заздрістю, він нападає на коханого циганки, коли бачить їх разом і робить це не у чесному поєдинку, а підло б'є зі спини. Але виявляється, що Феб вижив. А щоб відвести від себе будь-які підозри, священник звинувачує дівчину, яку колись кохав і дає наказ стратити циганку. Та чи можна це назвати коханням? Звісно ні, це було лише егоїстичне бажання володіти іншою людиною. Адже чисте кохання і ніжні почуття не можуть призвести до руйнівних наслідків. Навіть якщо ти душевно страждаєш, не можна переходити певну межу, тобто не можна нікому шкодити та завдавати болю морального чи тим паче фізичного. Чи завжди Фролло був такою людиною чи став таким, нам не відомо. Як людина, що так близька до Бога і несе його вчення у маси, здатна на таке? Але, напевно, вичерпавши всі можливості вірного служіння Богу, Фролло через деякий час охолонув до церкви і навіть останні роки вже не вірив у Бога. Він дотримується лише зовнішніх правил ,

але не внутрішніх. Бо бажає лише вади і визнання. З одного боку він проявив милосердя до Квазімодо, а з іншого розумів і знав, що отримав готового на все і відданого раба. Клод Фролло пішов проти єства, проти природи та її законів. Він зрадив Бога, свою віру, піддався спокусі, зруйнував своє життя і життя Есмеральди, а головне - занепастив свою душу.

У танцювальних рухах Клода Фролло проявляється внутрішня сила, впевненість, влада, адже він займає певне місце у суспільстві. Його поважають, до його слів і порад прислуховуються. У цього персонажа рівна постава, завжди гордо піднята голова, широкі рухи тіла, високі стрибки, але характер виконання доволі стриманий, так як це досить закрита людина [27].

Феб – капітан лучників короля Людовіка XI, головний суперник Клода Фролло. Навіть його ім'я одразу дає нам картину цієї особистості, адже походить від грецького бога сонця, також званого Аполлоном. Цей персонаж вважається антагоністом. Він є людиною благородного походження. Хоч привабливий зовні, але всередині самозакоханий, пихатий і ненадійний. Есмеральда закохується у Феба, коли він рятує її від Квазімодо. Вона бачить в ньому свого рятівника, прекрасну людину як зовні, так і всередині. Феб вдає, що відповідає на почуття циганки, але насправді просто бажає провести з нею пристрасну ніч. Він вже на той час був заручений зі своєю кузиною. При наступній зустрічі з Есмеральдою, коли вона розповідає йому про свої почуття, він переконує її в тому, що відчуває теж саме. Після нападу на нього священиком, Феб залишається живим і оговтується від рани. Есмеральда за чаклунство і вбивство постає перед судом і у Феба є можливість довести її невинність, але він зберігає мовчання, бо це в його інтересах.

Як виявляється, він є прекрасною зовні і пустою всередині людиною, це лише оболонка без душі. Звісно ж егоїстична особистість, бо діє лише заради своєї вигоди. Здатен на обман і зраду. Його навіть не тривожить почуття совісті, а це означає, що він не здатен розцінювати свою поведінку з точки зору моралі і готов дати померти безневинній людині.

Наступні персонажі хоч і зовні абсолютна протилежність, так би мовити красуня та чудовисько, але досить близькі та схожі за внутрішніми переконаннями. Вони добрі, щирі, вміють співчувати і допомагати.

Квазімодо – горбатий дзвонар Собору Парафіяльної Богородиці. Потворна зовні, але чиста душею людина. Він виконує майже все, що накаже йому Клод Фролло, але не намагається робити щось зі злістю чи вигоди для себе. Так він лише хоче віддячити священику і показує йому свою відданість. Але в якийсь момент Квазімодо розуміє справжню натуру священика, його бажання і злі помисли. Він йде проти свого наставника, він протидіє маніпуляціям хазяїна і вирішує врятувати Есмеральду. Він віддає Есмеральді свою їжу, келію і навіть помітивши, як вона реагує на його зовнішність, він намагається якомога рідше траплятися дівчина на очі. Квазімодо оберігає сон дівчини, він хоче її захистити. По-перше, він врятував життя дівчині, по-друге, пішов проти людини, якій був відданий. Він розуміє, що його вибір може призвести до невизначених наслідків, але потупити по іншому він просто не міг, бо це людина з душею ангела і добрими намірами, яка готова пожертвувати всім, чим завгодно аби тільки врятувати своє кохання.

Одна рука у Квазімодо майже завжди зігнута, а плече підняте, щоб більш ясно показати його фізичні вади. Спиною майже завжди округла, а корпус нахилений вперед, щоб було зрозуміло, що він горбатий. Часто він сидить на підлозі чи в ногах у священика, так як він для нього... А також бігає на зігнутих ногах. Одяг сірого кольору – це колір депресії та нудьги. Цей нейтральний колір дає глядачам зрозуміти, що ця людина нічого не значить, що її ніби не існує. Він ніби лише тінь священика.

Есмеральда – втілення чистоти, дівчина з добрим і чистим серцем. Її образ для глядача розкривається поступово. Спочатку ми бачимо її зовнішню красу та привабливість, а згодом вона демонструє нам свої гарні якості. Вона довірлива, наївна, нікому не бажає зла, готова прийти на допомогу та проявити співчуття. Есмеральда проявляє жалість до Квазімодо. Саме цю краплю води, яку Есмеральда дала йому, дівчина і була врятована. Бо саме в цей момент

циганка підкорила серце горбуна, проявивши добрий вчинок і підтримку, яку він ніколи не від кого не отримував.

Важливо згадати і той натовп, адже це страшна і жахлива сила, яка щойно тішилася красою юної циганки, а тепер жадає розправи над нею. Треба пам'ятати, що слова і вчинки кожного з нас несуть певний результат за собою і навіть у натовпі інша думка хоч б однієї людини може змінити хід подій.

Образи головних персонажів Ролан Петі наділив особливою виразною хореографією, відтінивши класичний танець гострим гротеском сучасної пластики. Цей балет став однією із самих стильних постановок свого часу, адже над ним працювали справжні професіонали, він об'єднав сучасну хореографію балетмейстера, авангардну музику композитора, неймовірні декорації Рене Алліо і сміливі костюми Іва Сен-Лорана. Так балет став справжнім шедевром [23].

Підсумувавши все вище написане, можна прийти до висновків, що головне в людині - її душа та внутрішній світ. Саме вчинки впливають на відношення до нас інших людей. Доброта, співчуття, повага, вміння зрозуміти і вислухати одне одного та допомогти завжди будуть проявами світлої сторони людського існування. Без цих якостей ми перестанемо бути людьми.

Зовнішня краса – це вже вторинний фактор. Хоч першу оцінку дають зовнішності та людина розкривається по-справжньому лише коли починає розмовляти та висловлювати свої думки і свою позицію. Звісно треба завжди виглядати достойно та охайно та це не критерій по якому ми маємо оцінювати одне одного. Кажуть, що краса врятує світ... А виявляється, що не краса, а добро.

Існує болгарська приказка, яка влучно доповнить дану тему і вона говорить, що треба робити добро і воно обов'язково до тебе повернеться у потрібний для тебе час.

1.3. Прояви нарцисизму у персонажів балетів Вацлава Ніжинського.

У людини може виникати не здорове порівняння себе з іншими людьми. Та треба розуміти, що бути першим і найкращим за всіма параметрами просто неможливо. Через це індивід може почати жити у вигаданому світі, де відчуває себе найкращим. Самозакохана людина не хоче помічати свою справжню особистість і навіть можна втратити контакт із собою.

Нарцисизмом називається комплекс рис характеру людини і завжди визначається лише в негативному трактуванні. Це самозадоволення, самозакоханість, надмірно завищена самооцінка, може проявлятися, як маніпуляції у відносинах та використання людей в своїх інтересах. У сучасній психології існує нарцистичний тип особистості, а у психіатрії є поняття як нарцистичний розлад особистості. Це справжня душевна хвороба, яку неможливо вилікувати повністю, але в такій серйозній формі хвороба зустрічається дуже рідко.

Є різні типи поведінки, що відносяться до людей-нарцисів: людина не вміє достойно програвати чи перемагати, може вважати себе недооціненою, вважає себе самою розумною і самою гарною. дуже полюбляє сваритися з людьми і вирішувати стосунки, виправдовує свою злість, полюбляє командувати й наказувати, така людина байдужа, полюбляє багато говорити, а не слухати, легко і сліпо закохується, схильна до обману і зради, їй подобається височіти за рахунок інших, вона товаришує з особистої вигоди, а також хоче завжди і все контролювати.

Гарним прикладом нарцисичної особистості є всім відомий давньогрецький міф, про юнака на ім'я Нарцис, який був сином річного бога Кефіса і німфи Леріопи. У нього було закохано багато дівчат і хлопців, але йому це було не важливо. Коли Нарцису було шістнадцять, він сподобався гірській німфі, яку звали Ехо та юнак не прийняв і відрікся від її кохання. Закохана німфа дуже страждала і від неї залишився лише її голос. Вона звернулася до богів і попросила покарати Нарциса. Пізніше, під час полювання, Нарцис побачив своє відображення у річці, і так сильно у себе закохався, що більше не зміг розлучитися зі своїм відображенням.

Самозакоханість його вбила і на його місці виростла гарна квітка нарцис. Наяди оплакували його. Образ Нарциса став символом гордині і самозакоханості [12].

1) У хореографії нам відомі дві постановки за цим міфом [29].

1911 рік — одноактний балет «Нарцис і Ехо» (За «Метаморфозами» Овідія). Це постановка відомого балетмейстера Михайла Михайловича Фокіна на музику Миколая Миколайовича Черепніна. Перший виступ відбувся силами антрепризи Російського балету Дягілева в Театрі Монте-Карло. Діючі особи: Нарцис, Німфа Ехо, Вакханка, вакханки, беотійці, німфи. Сюжет по частинам: пейзаж, пробудження лісового духу, вихід беотій, танець вакханки, далекі голоси, танець Нарциса, покинута Відлуння, поява стомленого Нарциса, поява Відлуння, перетворення Нарциса на квітку.

Номера в балеті не закінчені. Це безперервний ряд то задумливих, то веселих, то втомлено-уповільнених картин, то пристрасних сцен, ковзних, скороминущих поз [6].

1960 рік — хореографічна мініатюра «Нарцис» також на музику Н. Черепніна, але хореографія Касьяна Голейзовського. Прем'єра відбулась у Великому театрі, першим виконавцем був Володимир Васильєв [9].

Рухи, міміка, пози, жести повністю передають нам головні риси характеру персонажа. Це самозакохана, егоїстична людина, якій ніхто не потрібен, він ні про що не турбується і захоплюється тільки собою. А побачивши своє відображення у річці, ще дужче закохується і вже не може відірвати погляд від себе. На тілі мертвого Нарциса проростає незвичайна квітка – виконавець показує глядачу рух цієї квітки, яка коливається на повітрі. Цей хлопець ніколи не намагався побачити внутрішню красу, розгледіти і пізнати душу, був зациклений лише на зовнішній оболонці.

Такий сюжет нам гарно дає зрозуміти, що любов до себе має бути в міру. Треба не забувати про оточуючих тебе людей, звертати увагу не лише на себе, а й помічати, що відбувається навкруги. Не можна ставити лише свої потреби

вище інших людей, не можна жити лише для себе, не можна заради своєї вигоди і цілі йти по головах. У всьому треба знаходити гармонію [34].

2) Другий балет, де ярко виражена нарцисична тематика – «Післяполудневий відпочинок Фавна». Це одноактний балет на музику симфонічної поеми Клода Дебюссі «Прелюдія до післяполудневого відпочинку фавна», хореографом та головним виконавцем у балеті був Вацлав Ніжинський. Прем'єра відбулась 1912 року в Парижі, Російський балет Дягілева. Всупереч неоднозначній реакції публіки, балет знайшов міцний успіх і закріпився у репертуарі Російських сезонів.

Фавн – це божество у римській міфології, покровитель лісів, отар і пастухів. Традиційно його зображали як чоловіка з козлиними ріжками і ногами. Цей балет триває лише 8 хвилин. На пагорбі лежить Фавн, він прокидається, позіхає, грає на флейті, їсть виноград. У позах і руках головного персонажа проявляється пафос, впевненість та самозакоханість. Завжди високо піднята голова, він на все дивиться зверхньо. До речі, хореограф вирішив в цьому балеті розірвати зв'язок з класичним танцем. Він був натхнений розписом давньогрецького вазопису і малюнками на ньому, тому запропонував нове бачення танцю, побудоване на профільних та фронтальних позах – це і стало особливістю його хореографії в даному творі. Ніжинський різко порушував класичні канони. В балеті можна побачити лише 1 стрибок, який символізував перетин струмка, в якому купались німфи. Хореографія повільна і багато пауз, щоб зафіксувати пози, ніби глядачі спостерігають за рядом малюнків. Ніжинський справді здійснив переворот в танцювальному мистецтві [21].

Отже, раптово з'являються німфи і всі персонажі в костюмах вишиковувалися на сцені так, що створювалося враження, ніби це давньогрецький фриз. Німфи були одягнені в довгі білі туніки, танцювали босоніж. Головна німфа танцює з довгим шарфом в руках. Фавн милується німфами, їх ходом, рухами. Він раптово кидається до них і німфи, лякаючись, розбігаються. Тільки головна німфа не звертає уваги. Після дуету, Німфа

тікає, упутивши свій шарф під ноги Фавну. Він його підіймає та відносить у своє лігво на скелі. Комфортно розмістившись на легкій тканині, Фавн вдається до любовної знемоги.

Костюм та грим повністю змінили танцівника головної ролі. Артист зміг підкреслити розкосість своїх очей, обтяжив рота, щоб показати тваринну сторону фавна. Він був одягнений у трико кремового кольору з темно-коричневими плямами. Вперше чоловік з'являвся на сцені настільки відверто оголеним. Також був маленький хвостик, виноградна лоза на талії та плетена шапочка золотистого волосся з двома золотими різками.

В балеті ярко виражена нарцисична естетика, а також самолюбівання і екстаз від краси дівчат.

1.4. Вплив влади на людину у балеті «Єгипетські ночі» Михайла Фокіна.

Велика кількість людей бажає не тільки визнання та схвалення, багато хто прагне мати певну владу над людьми. Влада — це здатність і можливість однієї людини, за допомогою авторитету, примусу чи заохочення впливати на дії і життя інших людей. Доведено, що відчуття людей, що при владі впливає на їх мозок, деякі області мозку проявляють сильнішу активацію. Ті люди, які довгий час перебувають при владі, які виявляють і розуміють свою домінуючу позицію, які впливають на значні рішення, то з часом вони становляться людьми, для яких відчуття служіння і підпорядкованості стають чужорідними, незручними та незначними відчуттями.

Нейронні мережі стають міцнішими, коли людина має владу і відчуває більший вплив і силу ніж раніше. Чим довше людина перебуває при владі, тим далі вона стає від звичайних речей і звичайного мислення.

Відчуваючи свою владу, людина починає думати і діяти по іншому. Вона підвищує егоцентризм та послаблює внутрішні заборони. Особистість з нехтуванням ставиться до норм моралі.

Чимало історичних прикладів підтверджують думку, що влада розбещує людину. Дуже важко залишатися доброю, співчуваючою, милосердною та справедливою людиною, коли ти хоч якимось чином впливаєш на життя інших людей. Але цілком можливо не втратити ці позитивні риси характеру, якщо цього прагнути і не ставати егоїстичною людиною.

В одноактному балеті «Єгипетські ночі» балетмейстера Михайла Фокіна, що був сценаристом балету, на музику Антона Аренського гарно розкривається вплив влади на людину. Вперше балет був представлений глядачам 8 березня 1908 року у Маріїнському театрі [5].

Основою сюжету стала новела французького поета та письменника-романтика Теофіля Готье «Ніч Клеопатри». Дії балету відбуваються у I столітті до нашої ери в Єгипті. Верховний жрець благословляє любов молодого мисливця Амуна та служниці храму Береники. Коли Амун вперше бачить Клеопатру, його вражає її велична краса і хлопець в мить закохується в неї. Амун настільки закоханий, що готовий погодитися на все абтільки провести ніч з Клеопатрою. І після пристрасної ночі Амун випиває отруту, а Клеопатра забувши про швидкоплинний зв'язок з Амунем, зустрічає римського полководця і увінчує його лавровим вінком.

Клеопатрі дозволено розпоряджатися долями та життям людей, для неї почуття інших – це ніщо. Вона не здатна співпереживати та співчувати. Їй подобається грати з почуттями людей, маніпулювати ними та використовувати їх у своїх інтересах. Їй легко вдається прикидатися і брехати. Вона користується своєю незрівнянною красою і звичайно своєю мудрістю. Ось до чого може довести влада.

Особливістю хореографії Фокіна у балеті є те, що він стилізував пози, змальовані з єгипетських фресок, особливо це проглядаються у руках Клеопатри. Все це було новаторством і незвичним для балетної сцени.

У цьому балеті порушуються всі канони і традиції старого часу, відбувається "переоцінка цінностей". Це проглядається в запереченні виворотності ніг та загалом в класичній техніці.

Незвичайна хореографія в єгипетському стилі, талановиті артисти та сама тема краси, а тим паче згубної, принесли цьому балету заслужений успіх у глядачів та забезпечили особливе місце в історії балетного мистецтва.

1.5. Заздрість та образа у балеті «Спляча красуня».

Тему заздрості та образи та причини їх появи розглянемо у балеті «Спляча красуня». Хоч прем'єра балету відбулась у кінці XIX століття та існує багато версій інших балетмейстерів, що створювали постановки за схожим сюжетом у XX і XXI столітті.

3 січня 1890 публіці був представлений балет-феєрія на 3 дії відомого балетмейстера Маріуса Петіпа на музику композитора Петра Чайковського за сюжетом однойменної казки Шарля Перро і балет справив справжній фурор. Цей балет було визнано видатним і він посів значне місце серед світових шедеврів балетного мистецтва. Директор Імператорських театрів Всевозький Іван Олександрович разом із Маріусом Петіпа написали лібрето для постановки. Петро Чайковський написав до балету музичний супровід, після отримання точного плану балету і він створив справді унікальний музичний твір.

Хореографія постановки була чарівною. У кожному акті була втілена досконалість кожного руху і всі деталі танцю були гарно продумані. Тому цей балет став хрестоматією класичної балетної спадщини. «Спляча красуня» стала найкрасивішою постановкою Маріїнського театру і найдорожчою [24].

Коли люди не отримують бажаного, в даній ситуації мова йде про визнання чи схвалення, це кличе за собою певну реакцію, подальшу негативну поведінку і дії. Так можуть з'явитися та проявлятися образа та заздрість, що можуть кликати за собою бажання помсти чи бажання нашкодити комусь, а це руйнує людину з середини і приносить незручності в життя оточуючих.

Коли фея Карабос не отримала запрошення на свято, це її дійсно образило. Її принизили, про неї забули. Частіше це призводить до того, що

людина буде намагатися зробити так, щоб на неї звернули увагу. Як саме вона це буде робити, це вже вибір самої людини. У думках Карабос з'являється лише бажання помститися. Вона гучно та неочікувано з'являється на святі, веде себе впевнено і гордо, і накладає закляття вічного сну на Аврору - дочку короля.

Заздрістю називають непереборну пристрасть мати те, що є в інших або з'являється бажання, щоб та людина втратила те, що має. Причинами можуть стати успіх, щастя, здоров'я, краса, кохання, матеріальний стан та багато іншого. Всі бажають бути щасливими, але отримати такий подарунок дуже важко. Треба багато працювати над собою, щоб кожного дня становитись кращим. Так і фея Карабос хоче бути щасливою, але вважає, що саме нещастя інших зробить її життя кращим.

Заздрість викликає лише негативні емоції і руйнує особистість з середини, бо відсутність тих благ, що є в іншій людині викликає в нас почуття неповноцінності.

Заздрість не дає нам прийняти з вдячністю те, що ми маємо. Вона заражає свідомість, може спонукати нас до встановлення нерозумних цілей і звісно породжує лише злість у серці. Завжди є причини, через які люди становляться злими, заздрісними, мстивими і т.д. Все не відбувається просто так. Напевно, особистість пережила щось погане, можливо навіть у дитинстві, а не в зрілому віці, якщо нею керують лише негативні думки і її дії призводять до поганих наслідків.

Рухи виконавиці ролі феї Карабос різкі, видно, що це горда і впевнена в собі в своїх діях людина. Вона вміє наказувати людям і керувати ними. Її нічим не можна умилювати і на благання про пощаду від неї можна і не очікувати.

Інтерпретації цього балету було чимало, адже і по наші часи балет залишається шедевром балетного мистецтва. Та від оригіналу кардинально відрізняється балет шведського хореографа Матс Ека, 1996 року. Постановки цього хореографа завжди інтригуючі і не схожі з жодним іншим хореографом. Вони часто бувають незрозумілими глядачеві, але байдужими не залишають

нікого. У всіх його роботах видно особливий стиль хореографії, схожість у костюмах, танцювальній лексиці, дизайну сцени і реквізитах. Часто танцювальні рухи здаються смішними і безглуздими. І особливо виразна міміка і емоційність виконавців.

Постановку Матс Ека «Спляча красуня» можна вважати самостійним балетом зі своїм сюжетом, але на музику П. Чайковського і з відсилками до сюжету і персонажів балету Маріуса Петіпа. Хореографія не класична, а сучасна [35].

У першій сцені показаний любовний дует короля Флорестана і королеви Сильвії. В кімнаті із голими темними стінами, лише один стіл на сцені, танцівники в бідному одязі. Але показана не витончене кохання, як у класичному балеті, повне романтики, а те, від якого пізніше з`являються вагітність і діти. Тому танцювальна пластика містами трохи приземиста і грубувата, але рухи дуже красиві, широкі і амплітудні. Далі дії переносяться у пологовий будинок. На сцені ми бачимо соло декількох медсестер, які приходять на роботу, у балеті Петіпа, то були феї. Всі вони зовсім різні за характером, енергетикою, життям поза роботою в різнокольоровій одежі. Потім вони перевдягаються в робочий одяг і танцюють всі разом. Останнім з`являється чорна фея Карабос – лікар, тут це чоловік, можливо, арабського походження. Показані пологи і народжується велике біле яйце. Минулі роки і Аврора виросла, вона знайомиться з різними хлопцями і пізніше з Карабосом. Як в оригінальній версії принц попадав з іншої казки, з іншої реальності, так і тут, «принц», ніби глядач, що підіймається на сцену. Він кричить та сперечається з усіма на сцені, а пізніше вбиває з пістолету фею Карабос. Сюжет повторюється, принц і принцеса опиняються разом кімнаті, де були батьки Аврори. Зароджується кохання, спільне життя, весілля. Пізніше народжується дитина, але яйце чорне, тобто дитя від феї Карабос. Принц хотів втекти, але залишається з родиною.

Балет Матс Ека дуже відрізняється тим, що герої його балету, просто люди з натовпу. Їх історії типові. Це можна зрозуміти, коли на сцені

з`являються двійники головних героїв. Наприклад, декілька майбутніх батьків, декілька дівчаток, як Аврор і т.д.

Дії сюжету перенесли у реальні часи, переробили на сучасний лад. Показана і реальність, і символічність. У балеті є викрики, розмови, невеликі монологи, багато цікавих режисерських рішень. У мистецтві нашого часу дозволено все, кордонів більше немає.

II РОЗДІЛ. АНАЛІЗ МИСТЕЦЬКИХ АНАЛОГІВ ТА ПРОТОТИПІВ ТВОРЧОГО ПРОЕКТУ

2. 1. Давньогрецький міф про конкурс краси.

Суд Паріса – це дуже відомий давньогрецький міф про перший конкурс краси, на якому суддею було обрано Паріса - пастуха, саме цей юнак і виніс свій вирок трьом «учасницям» - трьом богиням, подарувавши переможниці яблуко. Наслідком цього вердикту стала Троянська війна, але це вже інша історія. Звідси й фраза «Яблуко розбрату» [8].

Сюжет міфу. На весілля Фетіди і Пелея зійшлися майже всі боги. Святкування відбувалося на горі Пеліон. Були Зевс зі своєю дружиною Герою, Гефест, Артеміда, Аполлон, Афіна та Арей, Афродіта, нерейди - сестри нареченої. Звучить гра на кіфарі від златокудрого бога Аполлона, музи співають пісні, Ганімед наповнює кубки нектаром. Але лише Еїди – богині розбрату не було на святі. Еїда була розгнівана і ходила поблизу Пеліона, думаючи, як можна помститися. Не помічена ніким, Еїда проникла на весілля і кинула на підлогу золоте яблуко. Вона зірвала його з дерева Гесперид і на яблуку було написано: "Найпрекрасніший". Афродіта, Афіна та Гера хотіли отримати яблуко. Кожна з них вважала себе кращою і красивішою за інших. Вони довго сперечалися і сварилися, через деякий час, звернулися до Зевса про допомогу, бо він наймудріший і найсправедливіший з усіх олімпійських богів. Але Зевс вирішив ухилитися від відповідальності. За наказом верховного бога, Гермесові повинен був провести трьох богинь на гору Іду, до Паріса. Нехай там він і вирішить цю ситуацію та надасть перевагу одній з богинь [32].

Паріс - син царя Пріам та Гекуби. Його мати бачила страшний сон перед народженням сина і тлумачі його роз'яснили, що син Гекуби приготує загибель всій Трої. Коли Паріс народився, то Пріам наказав пастуху Агелаю віднести дитя на вершину Іди та залишити його там. Але дитя було

неушкодженим і пізнішк його знайшов Агелай. Пастух виховував маленького хлопчика, дбав про нього. Так між пастухами зростав Паріс, з часом він став сильним і гарним юнаком, який не знав, ким він є насправді. Пізніше його стали називати Олександром, що означає «захисник», бо завжди заступався за своїх рідних. Юність Паріса протікала щасливо і спокійно, він тісно дружив із німфою Еноною. Одного разу стояв Паріс під тінню дерев на горі і побачив наближення до нього Гермеса, Афіни, Афродіти і Гери; юнак хотів втекти та Гермес заспокоїв хлопця. Гермес привів богинь за приказом верховного бога. Саме юнак мав обрати найпрекраснішу з цих богинь і їй віддати перемогу і золоте яблуко, яке викликало розбрат між ними. Богині наблизилися до хлопця, вони предстали оголеними. Гера з Афіною не використали жодних хитрощів, щоб здобути перемогу. Афродіта по іншому вчинила: вона була в просоченому пахощами весняних квіточок барвистому і блискучому одязі; харити допомогли їй розчесати кучері, а також додали золото і квіти. Паріс не зміг судити лише про красу богинь, бо всі вони були неперевершені, тому думав про їх обіцянки та подарунки для нього.

Кожна з них стала обіцяти юнакові щось подарувати за перемогу. За перемогу дружини Зевса, Паріс би отримав владу і силу, Афіна обіцяла славу військових перемог і славу першого серед героїв. Афродіта, що стояла віддалік підійшла третьою до юнака і пообіцяла жінку, яку він обере та розповіла йому про найгарнішу з усіх, тобула Єлену - дружину царя Спарти. Так Паріс викрав Єлену і ця подія стала початком десятилітньої війни. Спокусившись на слова богині кохання, Паріс віддав золоте яблуко їй. І з того часу Афродіта стала в усьому допомагати йому, Афіна з Герою зненавиділи Паріса і хотіли зруйнувати Трою. Отже, яблуко, яке було підкинуто Ерідою, породило війну між богинями Олімпу і між двома народами Азії та Європи [33].

Після цих подій життя Паріса змінилось. Гекуба сильно мучилась і Пріам на згадку про сина вирішив заснувати ігри, нагородою був бик. А як виявилось, найкращий з биків був саме у стаді Паріса, юнакові прийшлося самому вести

бика до міста. Паріс захотів теж прийняти участь у випробуванні і переміг Це дратувало інших юнаків, і Деїфоб мав намір мечем вразити пастуха. Та в якийсь момент Гекуба впізнала сина і ігри були припинені. Батьки нарешті знайшли свого сина і повели його додому [4].

Всім відомий вираз «яблуко розбрату» перетворився на образне позначення будь-якої незначної події чи речі, що може призвести до непередбачуваних, масштабних і найчастіше руйнівних наслідків. Очевидно, першим, хто вжив вираз «яблуко розбрату», став римський історик Юстин у II столітті нашої ери. [32].

Звісно, деталі сюжету міфу можуть змінюватися і відрізняються в залежності від джерел. Так, наприклад, в «Іліаді» - поемі Гомера, є лише коротка згадка цього міфу, а повний сюжет був у Кіпрських переказах. Пізніші Овідій та Лукіан (Діалоги богів: 20) та деякі інші автори переказували міф про богів [28].

Даний міф досить великий, насичений різними подіями. Тому, його часто розбивають на частини і через образотворче мистецтво, хореографію чи літературу митці розповідають нам конкретну історію. Вони можуть її інтерпретувати так, як їм заманеться, адже їх головна мета – подарувати емоції глядачам, читачам, поціновувачам і любителям мистецтва.

2.2.«Суд Паріса» в образотворчому мистецтві.

Всі роботи мають назву « Суд Паріса».

1. Мозаїка початку II століття нашої ери, найдавніша пам'ятка, виявлена в Антіохії (Турція) (Додаток 1) [1].

2. Живопис на теракотових панелях. Пастух зустрічає трьох богинь і Гермеса, 560-550 роки до н. е. (Додаток 2) [1].

3. Грецька чорно фігурна шийна амфора (близько 540-530 до н.е.), зараз знаходиться в Метрополітен-музеї, Нью-Йорк (Додаток 3) [1].

4. Картини нідерландського художника Пітера Пауля Рубенса (Додаток 4).

Перша версія 1597-99х років, розмір приблизно 134×175 см, написана олією на дубі. Експонується в Національній галереї у Лондоні. В центрі стоїть Афродіта, вона пообіцяла Парису найкрасивішу жінку і Паріс, який зображений спиною до глядачів, віддає їй те саме яблуко. З лівої сторони Гера – дружина Зевса, обурена вибором Паріса, праворуч, відвернута Афіна, що одягнена в обладунки. З лівої сторони від пастуха зображений Гермес, Ерос супроводжує богиню любові, а путо (художній образ маленького хлопчика) тримає в руках голубів. Також зображені два сатири, німфа і Річковий бог. [1].

Картина, що була написана, олією на міді, 1606 року, коли художник знаходився в Італії, вона невелика за розміром. В роботі виділяється перебільшення граціозності пози богині краси та любові. Щоб богині могли показати свою красу, путті допомагають знімати їм мантії, а біля Гермеса, що із собакою, на камені сидить Паріс. Зараз знаходиться в Академії образотворчих мистецтв в Австрії. [2].

Картина 1606-1608 років, розмір 89×115см, написана олією на дереві. Знаходиться в музеї Мадриду. З лівої сторони зображений Паріс із задумливим поглядом, в його лежить яблуко, він дивиться на Афродіту, яка знаходиться в центрі. Озброєна Афіна стоїть попереду. Пози богинь нагадують постави витончених скульптур Давньої Греції, епохи класицизму.

Наступна версія 1632-1635-х років, матеріали, що використовувались: олія і дуб. Розміри 145×194 см. Знаходиться в Лондоні у Національній галереї. Зображений фрагмент, коли Паріс вибрав переможницю і віддає золоте яблуко Афродіті, вона намальована між іншими двома богинями, Гермес стоїть позаду пастуха. [2].

Картина 1635 року, розміри роботи 49×63 см, знаходиться у Дрездені в Галереї старих майстрів, вона дуже схожа на попередню, виконана на дубі. Але художник додав декілька путі, вони біля дерев і біля трьох богинь.

Картина, що була написана у 1638 році набагато більша за попередню. Фарби не змішані і нанесені мазками на полотно. Три богині зображені оголеними, а стиль художника схожий з венеціанським живописом. Картина зроблена на замовлення короля Іспанії. Зараз вона експонується в Національному музеї в Мадриді. [2].

5. Картина Енріке Сімоне (Додаток 5). Три богині у різних позах і відтінках. Інші персонажі, бог Ерос з крилами метелика і Паріс, що носить шкіру леопарда, типічну одягу троянських принців, були намальовані з синів художника, Енріке та Рамона. Картина була написана олією у 1904 році іспанським художником Енріке Сімоне. Композиція 3 на 2 метра. Знаходиться у музеї Малагі. Робота була зроблена Сімоне, коли він знаходився у Барселоні, коли він знаходився під впливом модернізму і написав її у 30 років. На картині зображена богиня Гера, що коронована як цариця богів, напівоголена Афіна, обидві у грецькій одязі та оголена Афродіта, що красується перед Парісом. На картині багато звірів і рослини у сільській місцевості. Павич розгортає свій хвіст, виділяючи цим Афродіту, саме вона стане обраницею Паріса. На тілі лише два браслети у вигляді змії, класичний символ сексуальності [2].

6. Картина італійського художника Луки Джордано, на якому зображено відомий і популярний сюжет міфу про конкурс краси, на якому Паріс обирає найпрекраснішу з богинь. Була написана приблизно в 1682 році. Знаходиться у Санкт-Петербурзі в Ермітажі. Розміри: 246 × 329 см. Намальована олією (Додаток 6). [7].

7. Картина нідерландського художника Франса Флоріса. Матеріал: олія, дуб. Розмір: 134,5 × 188 см. Місцезнаходження: Санкт-Петербург (Додаток 7). На картині зображено, як троянський царевич Паріс обирає найпрекраснішу з трьох богинь, а саме, момент вручення яблука Парісом Афродіті. Окрім них, художник зобразив Меркурія, Амурі і Ніку – богиню перемоги, яка кладе на голову Афродіти лавровий вінок. При цьому Амур торкається стрілою серця Паріса. Написана приблизно у 1559-1561 роках олійними фарбами на дерев'яному щиті [7], [10].

8. Картина Лукаса Кранаха. Матеріал: олія, дерево. Розміри: 110*71. (Додаток 8) Лукас Карнах Старший – художник Північного Відродження. Сюжет картини: Паріс обирає одну з трьох богинь. Але художник ґрунтувався не на давньогрецькому міфі, а на обробці, що представлена в романі «Історія руйнування Трої» Гвідо де Колоне. Тут Паріс – королівський син, який заблукав у лісі і заснув під деревом. У сні він пабачив трьох красунь-богинь і Гермеса, який запропонував йому обрати переможницю. У Карнаха Паріс зображен лицарем у латах, перед яким стоять Афіна, Гера і Афродіта, вони оголені, із гнучкими тілами (лицар і дами). Звичайні для Кранаха яскраві холоднуваті фарби та ретельно виписані деталі надають полотну декоративності. [2].

9. Картина Огюста Ренуара (Додаток 9). На цей сюжет у Огюста Ренуара було написано кілька картин і вони зберігаються у різних музеях світу. Картина 1913 рік, розмір: 93×73 см. Ренуар робив скульптури на основі своїх картин. Ричард Гіно, молодий художник, працював з Ренуаром над створенням трьохвимірних творів мистецтв. Коли Ренуар був хворий на артрит, більшу частину часу він не мав змогу ходити і сам робити скульптури не міг. Тому барельєф з глини, був створений молодим скульптором під керівництвом Ренуара, щоб перетворити двомірну картину у тривимірний простір. 1914 рік, розміри невідомі, місцезнаходження: Музей Орс, Париж. [25].

Ще багато художників у своїх картинах відтворювали сюжет цього міфу. Йоахім Ейтеваль, Вільям Конґрів, Сандро Ботічеллі, Ніклаус Мануель та триптих Михайла Врубеля – всі вони також відображали історію першого конкурсу краси на своїх полотнах. Картини досить схожі, адже персонажі однакові, але кожна робота індивідуальна і достойна уваги. Багато хто з них так був захоплений цією історією, що перемальював свої картини чи створював нові.

Розглядаючи ці роботи з давнини і до наших часів, можна побачити, як змінювались часи, стилі, методи і техніки малювання. Картини представлені у

різних інтерпретаціях, розглянуті під різним кутом, зроблені з різних матеріалів.

2. 3. Фрагменти міфу «Суд Паріса» у балеті та опері.

Балет Маріуса Петіпа на музику Людовіка Мінкуса у трьох діях і п'яти картинах «Пригоди Пелея». Прем'єра балету відбулася 18 січня 1876 року у Санкт-Петербурзі [17].

Видатний балетмейстер Маріус Петіпа за свою творчу діяльність поставив велику кількість балетів і завжди був у пошуках нових ідей і сюжетів для своїх постановок. Він завжди намагався здивувати глядачів і догодити їм. Цього разу він вирішив здивувати сюжетом – зверненням до класичної міфології. За розробку лібрето балетмейстер взявся сам. Музика була замовлена композитору Людвігу Мінкусу, який перебував на службі при імператорських театрах.

Основою сюжету стала давньогрецька легенда про Фетіду і Пелея. Пелей був сином дочки річного бога Асопа, Егіни та Еака, сина Зевса. Він вбив свого брата і через це повинен був тікати, вирушив у Фтію (Фессалію), де йому допоміг Евритіон, який подарував 1/3 частину своїх земель, а також за дружину дав свою дочку Антігону. Та при полюванні сталося нещастя і ненароком Евритіон був убитий Пелеєм, і йому знову довелося тікати— цього разу в давньогрецьке місто Іолк. Там дружині царя Акаста сподобався Пелей і вона схилила парубка до інтимної близькості. Але Пелей відмовив дружині свого друга і вона, щоб помститися, сказала чоловіку, що Пелей намагався застосувати до неї сексуальне насильство. Повірив дружині, Акаст вирішив занапастити Пелея та після численних пригод його врятувала Фетіда [17].

Звісно в міфах, де зустрічається Пелей і Фетіда відбувається ще багато чого, але балетмейстер вирішив зупинитися на історії пригод Пелея у місті Іолк. Трохи переробивши сюжетну лінію, Петіпа зробив Пелея холостяком,

щоб Фетіда і Пелей могли одружитись. Тобто, ця балетна історія закінчується весіллям.

Текст лібрето був зданий до друку ще до того, як Л. Мінкус закінчив твір музики. Прем'єра балету пройшла у Великому театрі Санкт-Петербурга 18 січня 1876 в бенефіс Є. П. Соколової, виконавиці партії Фетіди; Пелеєм був - П. А. Гердт. Ролі нереїд, подруг Фетіди, виконували: Ганна Прихунова, Матильда Мадаєва, А. Д. Кошева, Олександра Кеммерер, Шапошнікова перша, та ін; Купідон - Любов Савицька, Богиня розбрату - балерина Ярц; Венера – Марія, Тритон - П. К. Карсавін, Горшенкова, Адоніс - Лев Іванов, Юпітер - Християн Йогансон, серед інших виконавців Любов Радіна, Фелікс Кшесінський.

Критика відповіла на прем'єру найпозитивнішими відгуками. Так, наприклад, «Голос»(петербурзька газета) вже за два дні відзначав майстерність виконавців і постановку масових сцен. Особливу увагу і приємних слів заслужила бенефіціантка Євгена Соколова у ролі Фетіди; захоплені глядачі винагородили не лише оплесками, а й навіть подарунком – діамантовою зіркою. А. А. Плещеев у хроніках «Наш балет» відзначив кілька особливо вдалих танцювальних дивертисментів: «Яблуко розбрату» та «Дань красі» у виконанні О.Соколової; вакхічеський танець - виконавці: Л. Радіна та Ф. Кшесінський, інфернальний танець - виконавці: Лев Іванов та Олександра Кеммерер. Але, що стосується музики Людовіка Мінкуса, то «Голос» взагалі не відзначив її, а А. А. Плещеев висловив таку думку: «Музика Мінкуса виявилася безлікою і немелодійною».

Незважаючи на доброзичливу і позитивну критику, подальша сценічна доля цього балету не була надто тривалою.

Лише через кілька десятків років, 9 серпня 1897, Маріус Петіпа відродив у Петербурзькій трупі 1 акт цього балету під назвою «Весілля Фетіди і Пелея»; серед виконавців: Павло Гердт – Пелей, Матильда Кшесінська – Фетіда, Ольга Леонова – Венера, Ольга Преображенська – Купідон, Олексій Булгаков – Юпітер, Любов Рославльова – Флора, Сергій Легат – Адоніс.

Нам відомо лише одне відновлення повного спектаклю - Олексієм Миколайовичем Богдановим – російським артистом балету і балетмейстером.

А ось пасажі музики ще використовувалися і в інших балетах. Фрагмент музики Людовіка Мінкуса з балету "Пригоди Пелея", варіація Медори в сцені "Жвавий сад" була використана в балеті "Корсар" при відновленні його в 1899 році.

Фрагмент міфу зустрічається і у опері «Прекрасна Олена». На горі Іда, три богині - арія композитора Жака Оффенбаха у виконанні Паріса у першому акті опери-буффа «Прекрасна Олена» [14].

Це комічна опера у трьох діях, автори лібрето Лії Галеві та Анрі Мельяк. Прем'єра відбулась у паризькому театрі «Варьєте» 17 грудня 1864 року. В основу сюжету покладений міф про викрадення Прекрасної Олени, що в результаті чого почалась Троянська війна, яка оспівана в поемах Гомера.

Перша і друга дії розгортаються у Спарті. Третя дія відбувається на березі Егейського моря. Діючі особи – боги, богині і музи давньогрецьких міфів, котрі живуть серед давньогрецьких громадян, царів, поетів. Венера пообіцяла Парісу кохання першої красуні світу. Олена, дружина спартанського царя, обурена, адже вона і є та сама красуня. Але при першій зустрічі Паріса і Олена, між ними запалюється іскра закоханості. Царська процесія перериває кокетство між закоханими. Паріс отримує перемогу у конкурсі дотепності в усіх трьох номінаціях. Менелай повинен поїхати на Крит. Незабаром закохані залишаються наодинці. Олена думає, що це сон, але й насправді Паріс приходить до неї. Менелай це бачить і своїм криком будить усіх навкруги. Менелай розгнівав Венеру і наступного ранку чекає на головного жреця богині, щоб він підказав, як задовольнити її. Вдалині видна галера, а на ній Паріс переодягнений в жреця. Він вимагає, щоб Олена поїхала з ним і на Цитері принесла жертву Венері в 200 баранів. Олена неохоче упокорюється зі своєю долею. Як тільки судно відпливає, Паріс знімає бороду і постає у своєму існуючому образі. Менелай позбавляється почуттів, а хор радіє за Паріса і Олену.

Та стародавній міф зображений як пародія на сучасне суспільство – весело й іронічно, з каламбурами і натяками на соціальні проблеми часу. Діючі особи: Олена; Паріс – принц Трої; Менелай – цар Спарти; Агамемнон – цар Мікени; Калхас – старший авгур при Юпітері; Орест – син Агамемнона; Ахіл – цар мірмідонян; Аякс Перший – цар Саламина; Аякс Перший – цар Локриди; Музи, слуги, спартанці, гетери, раби, і т. д. [16].

Спочатку опера не мала великий успіх, лише через деякий час глядачі і критики оцінили її. Вона була гідно оцінена і навіть до нашого часу вважається однією із найпопулярніших. За 150 років її ставили майже всі музичні театри світу.

М. М. Фокін у 1942 році почав постановку балету «Олена Троянська» на музику з опери Жака Оффенбаха, в аранжировці А. Дораті, але не встиг закінчити: М. М. Фокін помер 22 серпня 1942 році у Нью-Йорку; Девід Лішин завершив постановку балету.

У 1995 році балетмейстером Джоном Кранко був створений балет «Прекрасна Олена» на музику Ж. Оффенбаха для балетної трупі Паризької національної опери. [14].

Інші версії балету «Суд Паріса», або фрагменти міфу у балетах:

- 1733 рік: балет «Суд Паріса» або «Тріумф краси» балетмейстера Джона Уівера.
- 1742 рік: Жан Батіст Ланде поставив кілька балетів для придворних урочистостей з нагоди коронації Єлизавети Петровни, серед яких був балет «Золоте яблуко, або Суд Паріса».
- 1751 рік: «Суд Паріса» - балет-пантоміма Жана-Жоржа Новера, музика Йозефа Старзера.
- 1846 рік: балет «Суд Паріса» - балетмейстер Жюль-Жосеф Перро, на музику Чезаре Пуні. Прем'єра у Лондоні, з Марі Тальоні, Фанні Черріто, Люсіль Гран і Артур Сен-Леон у головних ролях. Балет мав великий успіх і продовжувався 2 роки.
- 1938 рік: «Суд Паріса» - балетмейстер Ентоні Тюдор, музика Курта Вайля.

- 1954 рік: Роберт Джоффірі (Pas des Déesses або Танець богинь) для балету театру Роберта Джоффірі (Нью-Йорк), музика Джона Філда.

Ще є велика кількість балетмейстерів, які передавали даний міф за допомогою хореографії у своїх балетах чи постановках. Є різні варіації та трактовки таких сюжетів та подій з цими персонажами.

ТВОРЧИЙ ПРОЄКТ
РОЗДІЛ I. КОМПОЗИЦІЙНИЙ ПЛАН
ХОРЕОГРАФІЧНОЇ СЮЇТИ «Яблуко розбрату»

1.1. Основні характеристики хореографічного твору

Тема: визнання особистості у суспільстві

Ідея: бажання бути визнаним може звести людину з розуму

Надзавдання: винайдення шляху до гармонії особистості

Вид: сучасна хореографія, contemporary dance

Жанр: драматичний

Форма: сюїтна

Час дії: XIII ст. до н.е., літо, день

Місце дії: Греція, гора Пеліона, печера Хірона

1.2. Дійові особи та їх коротка характеристика:

Гера – покровителька жінок, шлюбу та народження, дружина Зевса, верховна богиня. Гера владна, досить жорстока та ревнива.

Афіна – богиня мудрості, військової стратегії та тактики. Вона відрізняється рішучістю, сміливістю та впевненістю.

Афродіта – богиня краси і любові. Також шанувалася як богиня родючості, вічної весни та життя. Грайлива, бажає уваги.

Еріда – богиня розбрату та хаосу. Жорстока, заздрісна, уразлива, мстива.

Фетіда – морська німфа, наречена.

Пелей – син егінського царя Еака і Ендеїди (онук Зевса), наречений.

Зевс – бог неба, блискавок і грому, верховний бог та владика Олімпу.

Посейдон – верховний морський бог.

Деметра – покровителька землеробства і родючості .

Гестія – богиня вогню та сімейного вогнища.

Артеміда – богиня тварин, диких земель та полювання.

Гермес – бог торгівлі та щасливого випадку, хитрощів, крадіжки, юнацтва та красномовства.

Аполлон – бог світла, покровитель мистецтв і муз, уособлення чоловічої краси.

1.3. Лібрето

На весілля Фетіди і Пелея, що відзначалося в печері Хірона на горі Пеліон в присутності всіх олімпійських богів, за винятком незапрошеної богині розбрату Еріди, яка образившись на те, що її не запросили, сама прийшла на свято і залишила гостям зачароване золоте яблуко. Воно мало дістатися «Найпрекраснішій» з богинь. Яблуко породило суперечку між трьома богинями, адже кожна вважала найпрекраснішою саме себе. За вирішенням спору богині звернулися до Зевса і він зміг вирішити цю суперечку, щоб свято продовжилось і закінчилось на гарній ноті.

1.4. Розгорнутий зміст

1 частина. На весілля Фетіди і Пелея прибули десять олімпійських богів. Вони були раді бути присутніми на такій важливій події і бажали нареченим щасливого спільного життя. Прийшли Зевс, його дружина Гера, Афіна, Гермес, Арей, Аполлон с Артемідією, Афродіта та Гефест, Посейдон, Гестія і Деметра. На банкеті було дуже весело. Боги танцювали, водили хороводи, спілкувалися між собою, вітали наречених.

2 частина. Але тільки Еріді – богиню розбрату не запросили на весілля. Звичайно вона була дуже розлючена і ображена на наречених та всіх присутніх на святі богів. Хоч ніхто її і не чекав, але вона сама прийшла на свято. І не для того, щоб привітати наречених, а щоб все зіпсувати. Еріда

з'являється посеред гостей. Всі трохи сповільнюють свої попередні дії і повертаються до неї. Вона обходить всіх богів, обводить їх прискіпливим поглядом, показує свою незадоволеність і лють. Раптово Еріда дістає з кишені золоте яблуко, яке вона принесла із собою, щоб помститися нареченим і всім гостям. Вона починає демонструвати його всім присутнім, привертати до нього якомога більше уваги. Яблуко було зірване з дерева Гесперід і на ньому було написано «Найпрекрасніший». Це яблуко вона залишила посеред богів, бо знала, що воно спричинить сварку. Вона здогадувалась, що за це звання буде боротьба серед декількох богинь. Адже, хто не бажає похвали і компліментів? Після цього Еріда покинула свято з гордо піднятою головою, знаючи, що воно буде зіпсоване. До яблука почали наближатися всі боги, воно ніби притягувало всіх присутніх до себе, як магнітом. Але змогло причарувало лише трьох богинь, тих, які більш за всього бажали визнання. Отже, три богині: Афродіта, Гера та Афінa підняли яблуко взяли золоте яблуко. Їх мозок був затьмарений. Вони почали сперечатися між собою за звання «Найпрекраснішої». Кожна з богинь хотіла доказати, що саме вона найкраща. Спочатку Афродіта, Гера та Афінa демонстрували свої вміння, розповідали про своє життя, чого вони досягли, чим пишаються. Вони дуже різні за характером і у кожної є своя місія. Наприклад, Гера – верховна богиня, сестра та дружина Зевса. Вона покровителька жінок, шлюбу та народження. Гера відрізняється владністю, жорстокістю та ревнивою вдачею. Афінa – богиня мудрості, військової стратегії та тактики, вона рішуча і впевнена. Натомість Афродіта зовсім інша. Це богиня краси та любові. Також шанувалася як богиня родючості, вічної весни та життя. Вона грайлива, ніжна, але також бажає уваги. Напруга наростала, Афродіта, Гера та Афінa почали сперечаються все сильніше. Інші боги відступили, спостерігали за суперечкою трьох богинь. Хоч і намагались їх зупинити, але нічого не вдалось. Зевс розлютився, адже свято псується і він вирішує зупинити цю сварку.

3 частина. За вирішенням спору богині звернулися до Зевса. Втрьох вони взяли яблуко і підійшли до наймогутнішого і наймудрішого з богів, щоб

він обрав, хто з них найдостойніша. Зевс взяв яблуко, хоч богиням важко було віддати цю «винагороду». В руках Зевса яблуко зникло, чари розсіялися, Афродіта, Гера та Афіна прийшли до тями. Нарешті, богині помирилися, попросили одна в одній пробачення. Зрозумівши, що «призу» тепер немає, а сперечатися і зовсім не було потреби, всі і забули про це яблуко і про суперечку. Гості тільки ще жвавіше почали танцювати. Весілля закінчується на гарній ноті, тримаючись за руки один за одним гості покидають печеру Хірона. Залишаються лише наречені, які обіймають одне одного.

1.5. Драматургія

1 частина. Експозиція: з`являються наречені Фетіда і Пелей, вони дуже кохають одне одного і нарешті одружились. Вони чекають на прихід гостей, яких запросили на свято.

Зав`язка: потроху збираються гості, до наречених приходять Зевс із Герою, потім Афіна та Арей і всі інші боги. Всі по черзі вітають Фетиду і Пелея, і дякують за запрошення.

Розвиток дії: починаються веселощі. І гості, і наречені танцюють, водять хороводи.

Кульмінація: всі поділилися по двоє і танцюють в парах, потім пари об`єднуються по 4 людини.

Розв`язка: наречені піднялись на шлюбний поміст, гості повернулись до них, щоб ще раз вшанувати і привітати їх.

2 частина. Експозиція: раптово на весіллі з`являється Еріда - богиня розбрату, яку не запросили на свято. Гості і наречені повертаються до неї. Еріда обходить всіх богів, обводить їх прискіпливим поглядом, показує свою незадоволеність і лють.

Зав`язка: вона дістає золоте яблуко, щоб спричинити сварку і зіпсувати весілля. Яблуко повинно дістатися «найгарнішій» з богинь. Вона танцює з яблуком, демонструючи його всім присутнім. Залишивши яблуко посеред

гостей, вона покидає печеру з гордо піднятою головою і підступною посмішкою, насміхаючись над богами і нареченими.

Розвиток дії: до яблука наблизилися всі гості і наречені, їх тягнуло, ніби магнітом. Але причарувало воно лише трьох богинь. Афіна, Афродіта і Гера висунули свою кандидатуру на це звання і кожна з них починає доказувати, що вона краща і красою, і розумом. Спочатку демонстрували свої вміння, розповідали про свою місію, життя, чого вони досягли, чим пишаються. А пізніше розпочалась справжня боротьба за золоте яблуко. Інші боги намагались їх зупинити, але нічого не вдалось.

Кульмінація: Напруга наростає, три богині сперечаються все сильніше.

Розв'язка: Зевс розлютився, адже свято псується і він вирішує зупинити суперечку.

3 частина. Експозиція: Афіна, Афродіта і Гера взяли яблуко, втрьох вони підійшли до Зевса – головного з богів, попросивши його розсудити суперечку.

Зав'язка: Зевс взяв яблуко, хоч богиням важко було віддати цю винагороду. В руках Зевса яблуко зникло. Чари розсіялися, Афродіта, Гера та Афіна прийшли до тями. Нарешті, богині помирилися, попросили одна в одній пробачення.

Розвиток дії: зрозумівши, що «призу» тепер немає, а сперечатися і зовсім не було потреби, всі і забули про це яблуко і про суперечку. Гості тільки ще жвавіше почали веселитися і танцювати.

Кульмінація: наречені у центрі, навколо них танцюють гості, рухаючись по колу .

Розв'язка: весілля закінчується на гарній ноті, тримаючись за руки один за одним гості покидають печеру Хірона. Залишаються лише наречені, які обіймають одне одного.

1.6. Аналіз музичного матеріалу

Тривалість сюїти – 7 хв.

1. Max Richter – The New Four Seasons – Vivaldi Recomposed – Autumn 3

Форма – інструментальна п'єса

Тривалість – 02:07 хв.

Музичний розмір – 2/4

Драматургія:

Експозиція – 00:00 – 00:34 (грає одна скрипка, акцент на кожен добу, додається гра ще декількох скрипок, що грають швидше в декілька разів; додається гра декількох віолончелей, які грають повільно, м'яко)

Зав'язка – 00:35 – 01:09

Розвиток дії – 01:10 – 01:27 (посилення звуку)

Кульмінація – 01:28 – 01:54

Розв'язка – 01:55 – 02:07

Лад – мажорний

Ритм – рівний

Метр – 5/6 тактів

Темп – помірний

2. Palladio – Asturia Quartet

Форма – інструментальна п'єса

Тривалість – 02: 49 хв.

Музичний розмір – 2/4

Драматургія:

Експозиція – 00:00 – 00:37 (8 тактів - вступ , 4 такти – грає контрабас; починається провідна музична тема – акцент на кожний такт, спочатку скрипка грає глухо, потім гучніше)

Зав'язка – 00:38 – 00:59 (скрипка грає іншу мелодію, акценти на кожен добу)

Розвиток дії – 01:00 – 02:03 (повторення провідної теми, 61-74 такти – затяжна гра скрипки, 75-76 такти – швидка гра скрипки)

Кульмінація – 02:04 – 02:36 (посилення звуку, наростання напруги)

Розв`язка – 02:37 – 02:49

Лад - мажорний

Ритм – рівний

Метр – 124 такти

Темп – спокійний

3. Swan Lake, Act III, Op. 20, TH 12: No. 20, Pt. 2, Russian Dance.

Moderato - Andate semplice -...

Форма – інструментальна, п`еса

Тривалість – 2 09: хв.

Музичний розмір – 2/4

Драматургія:

Експозиція – 00:00 – 00:18 (повільний темп, затяжна, спокійна гра скрипки)

Зав`язка – 00:19 – 01:03 (повільний темп, затухання)

Розвиток дії – 01:03 – 01:41 (швидкий темп)

Кульмінація – 01:42 – 02:02 (швидкий темп)

Розв`язка – 02:40 – 02:09 (швидкий темп)

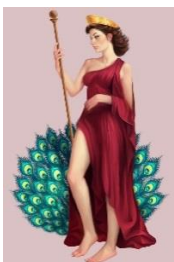
Лад – мажорний

Ритм – рівний

Метр – 72 такти

1.7. Опис та зображення костюмів

Гера – її обов'язковий атрибут — діадема, як символ того, що вона найголовніша з богинь, пояс Венери (золотий широкий пояс), що був позичений у богині, який робить її чарівною. Довга біла сукня (на малюнку інший колір), розріз вздовж правої ноги, лівий рукав довгий.

Афродіта – легка світло-рожева сукня, розріз з правої сторони, напівпрозорі рукава, жовті квіти у волоссі.

Афіна – легка напівпрозора довга сукня, золотий верх і браслети на руках, без рукавів.

Еріда – темно-фіоетова довга сукня (на малюнку інший колір), вузьке зверху, вільне від поясу. відкриті плечі і руки.

Артеміда – коротка світло-жовта сукня знизу, плавно перетікає у білий колір зверху.

Деметра – довга сукня, одна сторона біла, інша зелена, без рукавів.

Фетіда – голуба довга сукня, золотий обруч на голові.

Гестія – світло-помаранчева сукня знизу, плавно перетікає у білий колір зверху, закриває одне плече, рукав широкий довгий, низ плаття з лівої сторони довгий, з правої короткий.

Гефест – біла туніка до колін, помаранчевий пояс, коричневі чоботи.

Аполлон – золота туніка на одне плече, коричневі чоботи.

Гермес – біла коротка туніка, прикриває плечі, світло-жовтий пояс коричневі чоботи.

Зевс – біла туніка, закрите одне плече, золотий пояс, коричневі чоботи.

Посейдон – світло-голуба туніка, закрите одне плече, коричневі чоботи.

Пелей – голуба туніка, плечі відкриті, коричневий пояс, коричневі чоботи.

Реквізит: золоте яблуко

1.8. Світлова партитура

Частина 1.

00:00 – 00:34 – на сцені темрява, лише промінь освітлює першу пару. Коли по задньому плану виходять інші танцівники, світло потроху розповсюджується по всій сцені.

00:35 - 01:54 – добре освітлена сцена.

01:55 – 02:07 – напівтемрява, промінь світла направлений на задню частину сцени, виділяючи наречених.

Частина 2.

00:00 – 00:37 – напівтемрява, промінь освітлює вихід з лівої сторони і соло Еріди.

00:38 – 00:59 – повільно світло стає яскравішим, освітлюється вся сцена і раптом, світло вимикається.

01:00 – 02:03 – промінь світло спрямований у центр сцени і освітлює лиш яблуко, повільно світло стає яскравішим.

02:04 – 02:36 – освітлюється вся сцена.

02:37 – 02:49 – на останні секунди світло тьмяніє, промінь світло спрямив на задній план і освітлює лише Зевса.

Частина 3.

00:00 – 00:18 – повільно освітлюється вся сцена.

00:19 – 02:02 – повністю освітлена сцена.

02:04 – 02:09 – ЗТМ, промінь направлений на пару наречених, що рухаються із заднього плану до авансцени.

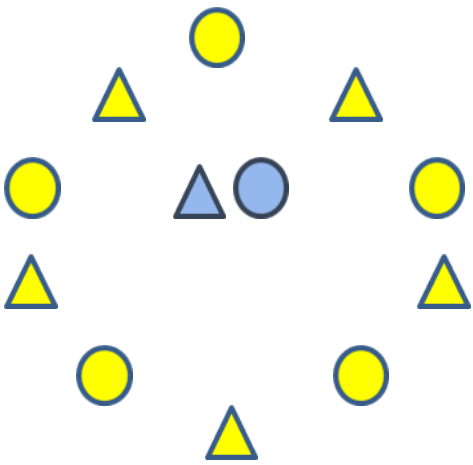
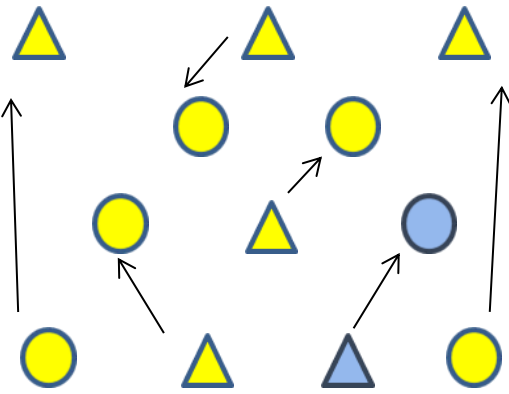
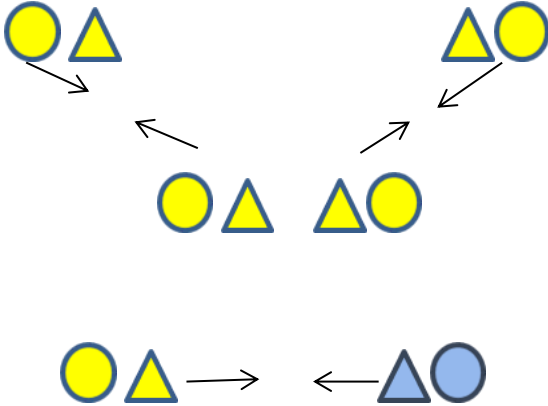
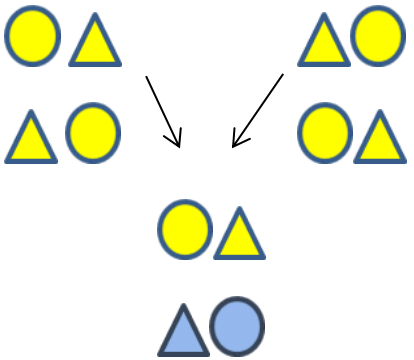
РОЗДІЛ II. ПОСТАНОВЧИЙ ПЛАН ХОРЕОГРАФІЧНОЇ СЮЇТИ

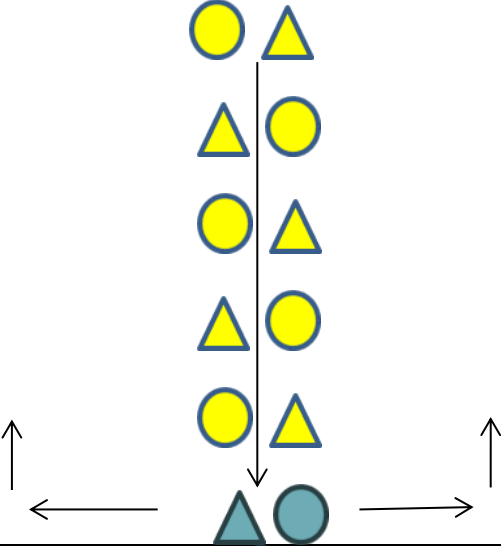
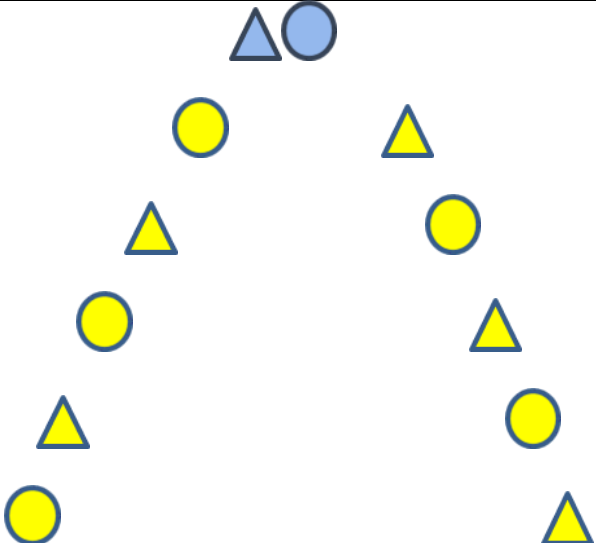
- Пелей –
- Фетіда –
- Еріда –
- Гера -
- Афіна –
- Афродіта -
- Зевс -
- Боги –
- Богині –

1 частина

Малюнки танцю	Музичні такти	Опис дій та рухів
	1-4 такти	Тримаючись за руки з лівої сторони по задньому плану виходять наречені. 4 кроки з лівої ноги, 3 швидких кроки, праву ноги через sou-de-pied витягнути вперед на 45 градусів, наречена робить оберт, рука права наверху і тримається за ліву руку партнера.
	5-8 такти	Наречені рухаються на авансцену. Комбінація 1.
	9-12 такти	Наречений тримається за талію партнерші правою рукою, наречена за ліве плече. Комбінація 2

	13-16 такти	По задньому плану виходять боги по 2 людини. Комбінація 3 13-14 такти - наречені відходять в праву сторону.
	17-20 такти	Наречені стоять у правому нижньому кутку, по діагоналі до наречених рухаються боги по дві людини. Комбінація 4.
	21-30 такти	Кожні 2 такти одна пара вітає наречених і відходить назад, рухаючись по траєкторії півкола. Комбінація 5. Наречені роблять невелике рліє і опускають голову, як уклін.
	31-32 такти	Остання пара доходить до свого місця. Комбінація 6.
	33-36 такти	Рух по колу. Комбінація 7.

	37-40 такти	Наречені виходять у центр і роблять підтримку. Комбінація 8. Інші танцівники рухаючись по колу обходять одне одного. Комбінація 9. Дівчата рухаються в одну сторону, хлопці в іншу.
	41-44 такти	Комбінація 10
	45-48 такти	45-47 - такти комбінація 11 у парах: 48 такт - танцівники збираються по 4 людини.
	49-52 такти	Тримаючись за руки, рух по колу. Комбінація 12.

	53-55 такти	Пробігаючи через центр, кожна пара розділяється і дівчина біжить в одну сторону, хлопець в іншу по півколу.
	56 такт	Наречені зустрічаються на задньому плані і підіймаються на поміст, інші танцівники стоять в двох діагоналях, повернуті до наречених, одна нога відставлена назад, руки знизу підіймаються перед собою, одна вище, інша нижче і трохи зігнута. Ті, хто стоять ближче до наречених, на рівній нозі, ті хто далі, опорна нога на пліе.

Комбінація 1: 5 такт - наречена робить крок правою ногою у т.2, повертається спиною, підставляє ліву ногу поряд і *gond* правою ногою по підлозі, ліва нога виконує *plie*, руки тримаються за руки партнера. Наречений робить крок правою ногою у т. 8, підставляє ліву ногу і робить *gond* правою ногою по підлозі, ліва нога виконує *plie*, руки тримаються за руки партнерші. 6 такт - наречена робить крок правою ногою у т. 2, ліва підтягується вперед, *releve*. Тримаючись лівою рукою за руку партнера, права підіймається через низ у 3 позицію *allonge*. Наречений робить крок правою ногою за себе, ліва підтягується вперед, *releve*, ліва рука прибирається назад. 7-8 такт - все в іншу сторону.

Комбінація 2: 9-10 такти - ліва рука підіймається знизу ввєрх, 2 повних повороти, права нога попереду, виконується припадання. 11-12 такти - наречений підймає дівчину, у дівчини 2 ноги зігнуті, обома руками тримається за плечі партнера., 2 повних оберти.

Комбінація 3: 13-14 такти - *chasse* з правої ноги, у нареченої ліва нога рівна, витягнута вперед, права зігнута, партнер тримає дівчину за талію, дівчина

нахиляються, тримаючись лівою рукою за партнера, права рука малює коло і опускається вниз. 15-16 такти - наречена прокручується під рукою партнера, права рука піднята вгору.

Комбінація 4: 3 кроки з правої ноги, ліва рука підіймається вперед, рух у праву сторону по діагоналі відносно до наречених, 3 кроки з лівої ноги, права рука підіймається вперед, рух у ліву сторону по діагоналі відносно до наречених. 1, 3, 5 пари починають з правої ноги, 2 і 4 з лівої.

Комбінація 5: дівчина робить оберт перед хлопцем, і нахиляється вниз, прогинається, партнерка тримається лівою рукою за партнера, права малює велике коло через 3 позицію, хлопець тримає дівчину за талію.

Комбінація 6: На останній такт кожна з дівчат повертаються до свого хлопця, тримаються за плечі партнера і підстрибують, підгинаючи ноги. А хлопці тримаючи дівчат за талію підіймають їх і переставляють в іншу сторону.

Комбінація 7: 1 такт - крок на праву ногу, ліва прослизає по підлозі і виводиться вперед на 45 градусів, права рука виводиться вгору, ліва вперед, allonge, корпус трохи відхиляється назад, голова повернута в ліву сторону. Крок на ліву і праву ногу, доворот спиною, права нога рівна виводиться назад на 45 градусів, ліва рука опускається вниз, права перевертається і опускається перед собою майже у 1 позицію. Голова повернута в праву сторону. 2 такт - Руки через низ підіймаються у 3 позицію allonge. Корпус довертається по напрямку руху, перехід на праву ногу, releve, ліва підводиться назад на sou-de-pied. Повтор.

Комбінація 8: хлопець тримає дівчину за талію і підіймає наверх, опускаючи одну руку вниз. Дівчина тримається за плечі партнера, присідає і трохи підстрибує. Права нога направлена вгору, ліва в сторону, лівою рукою тримається за плече партнера, права рука витягнута вгору. На останній такт сходять з підтримки і розходяться на інші місця.

Комбінація 9: інші танцівники рухаючись по колу обходять одне одного. Дівчата рухаються в одну сторону, хлопці в іншу. 3 кроки за половину такту. Руки внизу, у дівчат крок з правої ноги, починають рухатись всередину кола, у хлопців з лівої ноги, рухаються з кола. Коли хлопці і дівчата доходять одне до одного, тримаються протилежними руками. За 1 такт кожен зустрічається з двома танцівниками. На останній такт всі розходяться на комбінацію.

Комбінація 10: 41 такт - широкий крок правою ногою у т.2, нога зігнута, права рука у зігнутому положенні малює коло паралельно підлозі і долоня зупиняється біля правого плеча. Ліва рука малює коло паралельно підлозі і рівна відкривається в ліву сторону, долоні повернуті вниз, голова довернута у т.2. Доворот через праву сторону, руки збираються і відкриваються права вниз, ліва вгору, ноги зігнуті і довернуті у т.7, голова довернута у т.1. 42 такт - доворот через ліву сторону, ліва рука опущена, права малює коло з т.7, через

З позицію, проходить т..3 і опускається вниз. Releve на лівій нозі, права нога відривається від підлоги і опускається у 2 паралельну позицію. Plie, корпус опускається вниз. 43 такт- ноги випрямляються, roll up. 44 такт - Два танцівники роблять два оберти і розходяться на інші місця.

Комбінація 11: 45-46 такти - довернуті обличчям одне до одного повтор комбінації. 47 такт - Roll up, кожна партнерка прокручується під рукою партнера і переходить на іншу сторону.

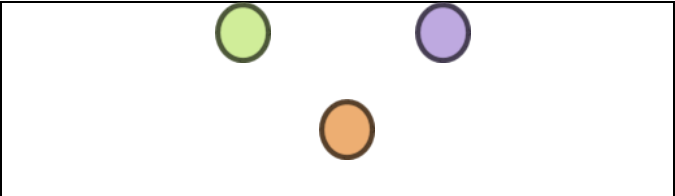
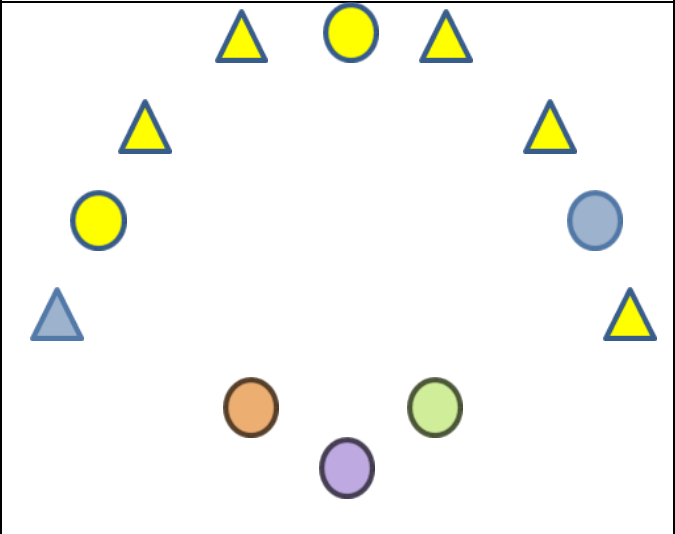
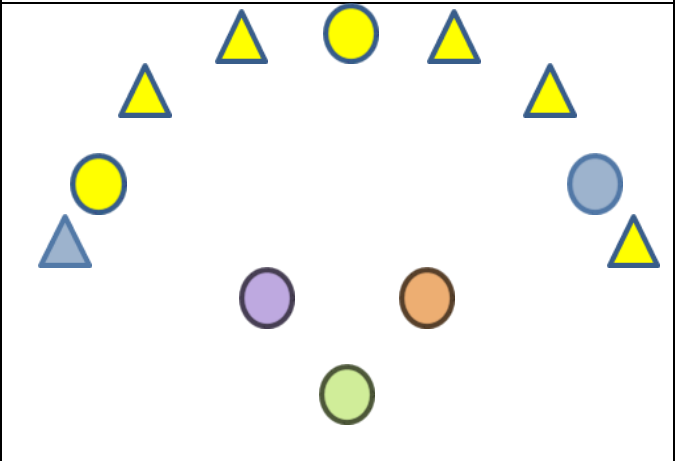
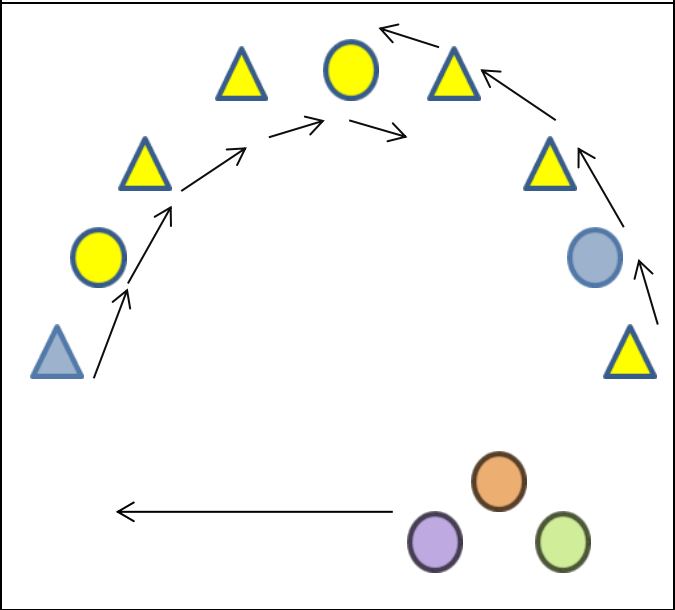

Комбінація 12: 49 – 50 такти - плетена доріжка, ліва нога починає робити крок перед правою. 51-52 такти - руки підіймаються вгору, крок правою ногою у центр кола, ліва підтягується, корпус відхиляється назад; руки опускаються, крок лівою ногою назад, права підтягується, корпус трохи нахиляється вперед. Крок правою ногою в сторону, виконується plie, rond по підлозі лівою ногою назад, доворот за лівим плечем руки опущені.

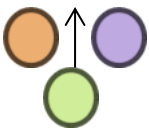

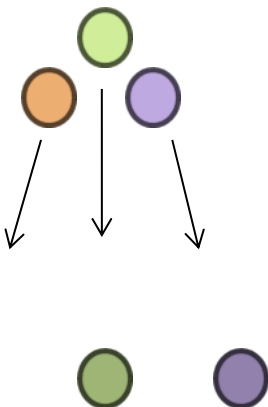
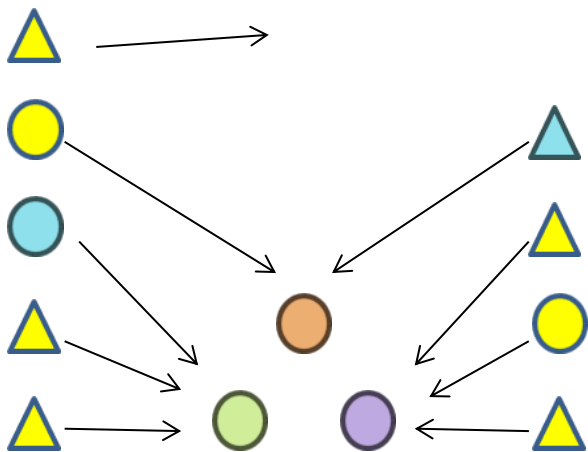
2 частина

	1-8 такти	<p>По передньому плану і вздовж правої діагоналі танцівників виходить Еріда.</p> <p>Комбінація 1. Гості і наречені: 1-4 такти – ті, хто був на рліе, встають на рівні ноги, повертають голову на Еріду, переносять вагу тілі на відкриту ногу.</p> <p>5-8 такти – перенос ваги тіла на іншу ногу.</p>
	9-12 такти	<p>Комбінація 2. Танцює Еріда.</p> <p>Комбінація 3. Танцюють гості.</p>
	13-28 такти	<p>Гості і наречені: дивлячись на Еріду крокують спиною назад по діагоналі і розходяться по дві сторони, утворюючи одну лінію, руки опущені, всі йдуть з правої ноги.</p> <p>Комбінація 4. Соло Еріди.</p>

	29-36 такти	Комбінація 5. Соло Еріди.
	37-40 такти	Еріда пробігає вздовж богів, демонструючи їм яблуко. Танцівники, що стоять в лінії, по черзі роблять декілька кроків вперед, а потім назад, утворюється хвиля. Ніби їх тягне до яблука. Права рука трохи підіймається перед собою, коли виконуються кроки вперед.
	41-44 такти	Pas chasse, grand jete, Еріда підкидає яблуко і кладе у центр. Інші танцівники: 4 повільних кроки у напрямку до яблука.
	45-52 такти	Через центр Еріда відходить на задній план і в праву сторону. Дівчата починають тягнутися до яблука, хлопці намагаються їх зупинити. Комбінація 6.

	53- 60 такти	<p>Кроки до яблука, всіх богинь окрім трьох, хлопці беруть за руку і зупиняють, Афродіта, Афіна і Гера як зачаровані йдуть до яблука.</p> <p>59-60 такти - Афродіта, Афіна і Гера виконують переكات по підлозі навколо яблука. Сидячи на двох ногах правою рукою беруть яблуко і підіймають його, витягуючи праву руку.</p>
	61-64 такти	<p>Танцівники розходяться у широке півколо.</p> <p>Комбінація 7.</p>
	65-68 такти	<p>65-66 так – тримаючи яблуко обома руками 3 богині через ріле ведуть яблуко по колу з лівої сторони на праву паралельно підлозі.</p> <p>67-68 такт – тримаючи яблуко обома руками 3 богині рухаються по колу і наближаються до переднього плану сцени.</p>
	69-76 такти	<p>Гера забирає яблуко і вибігає вперед. Афродіта і Афіна в цей момент обходять одна одну, спостерігаючи за суперницею.</p> <p>Комбінація 8. Соло Гери.</p>

		
	77-84 такти	Афродіта забирає яблуко у Гери, яблуко у правій руці. Гера відходить назад. Комбінація 9.
	85-92 такти	Афіна забирає яблуко у Афродіти. Афродіти відходить назад. Комбінація 10.
	93-100 такти	Повільним кроком на задньому плані танцівники з однієї сторони проходять перед іншими, дивлячись на суперечку трьох богинь. До Афіни підбігають Гера і Афродіта, лівою рукою хватаються за золоте яблуко, інша рука опущена вниз. 93-94 такти - pas chasse в ліву сторону з правої ноги. Афродіта рухається спиною, Гера боком, Афіна обличчям у напрямку. Піе на правій нозі, ліва підіймаються назад.
		95-96 такти – біг у т.б, Афродіта пробігаю під руками богинь (під яблуком), права

		<p>нога направлена у центр кола, ліва нога позаду, ріє, невелика хвиля корпусом від тазу, голова трохи нахилиється назад.</p>
		<p>97-98- такти – Афіна відпускає яблуко, береться за плечі двох богинь і перестрибує через їх руки, довертається обличчям до глядача і кладе на яблуко праву, потім ліву руку, через круговий рух від плеча.</p>
		<p>99-100 такти – рухаючись в ліву сторону, тримаючись обома руками за яблуко, трохи відхиливши спину назад виконується припадання по колу.</p>
	<p>101-108 такти</p>	<p>101-106 такти – пози трьох богинь яблуком. 107-108 такти – Гера кладе яблуко у центр на підлогу.</p>
	<p>109-116 такти</p>	<p>Обличчям у центр кола танцюють 3 богині. Комбінація 12.</p>
	<p>117-124 такти</p>	<p>117-118 такти – по черзі з лівої сторони кожна богиня береться однією рукою за яблуко. Нога, що попереду зігнута, корпус нахилений.</p>

	119-120 такти – всі гості і наречені беруть одне одного за руку і трьох богинь, всі роблять 4 кроки назад, щоб відвести Геру, Афіну і Афродіту від яблука.
	121-122 такти - шлях до яблука для Гери, Афін і Афродіти перекривають інші танцівники. Танцівники повернуті обличчям до кожної з богинь, ноги у 2 паралельній позиції, руки з'єднані з руками інших танцівників. Гера, Афіна і Афродіта, перехилиються через руки танцівників, тягнуться до яблука, одну ногу піднімають назад. 123-124 такти – Зевс на задньому плані піднімається на п'єдестал і зупиняє сварку. Ноги у 2 паралельній позиції, руки від ліктів піднімаються наверх.

Комбінація 1: Еріда виконує на 1-4 такти - 4 кроки з правої ноги, погляд спрямований на наречених, руки повільно піднімаються на пояс, пальці направлені вниз; *rond de jambe par terre* лівою ногою за себе, права зігнута, руки відкриваються через верх в сторони. 5-8 такти – крокує по напрямку до наречених з лівої ноги, ліва рука ставиться на пояс, пальці напрямлені вниз, права рука зі сторони рівна ведеться паралельно підлозі і доводиться до 1 позиції, долоня напрямлена вниз; рука відкривається наверх через сторону опускається вниз, погляд спрямований на гостей.

Комбінація 2: Еріда виконує на один такт 3 кроки з правої ноги, ліва відставляється широко в сторону, руки на рівні першої позиції відкриваються, права закривається за спину, ліва перед собою, руки зігнуті у ліктях, тримає плаття. На наступний такт повтор з лівої ноги. 2 такти - через праве плече 4 шене по діагоналі, руки через низ з'єднуються і піднімаються наверх, зупинитися на першому плані у центрі.

Комбінація 3: інші танцівники виконують на 9-12 такти - через пліє перехід на відкриту ногу по черзі, починаючи від наречених; крок на не опорну ногу і один оберт, розширюючи клин.

Комбінація 4: Еріда на 13-14 такти - широко розставляє ноги, відкриває руки через сторони вниз, акцент головою трохи вверх. 15-16 такти – відставляє

праву ногу в сторону, ноги трохи згинаються, рука рублячи прокрут в кисті вздовж центра тіла підіймається вверху, голова спрямована в сторону правого плеча, невеликий прогин в спині, підставити ногу в 6 позицію; повтор на іншу сторону. 17 такт – крок в сторону на праву ногу, права зігнута, ліва рівна, ліва долоня на талії з правої сторони, права рука рубить коло починаючи з низу перпендикулярно підлозі. 18 такт – через plié крок на ліву ногу, нога спрямована у т.2, releve, руки відкриті в сторони, долоні натягнуті на себе, пальці зібрані, права нога відкрита назад в attitude. 19 такт – pas chasse в т.6, руки збираються і через низ відкриваються в сторони. 20 такт – перекидне jete, руки під час стрибки підіймаються вверху. 21-22 такти – зупинка після стрибка, руки у через низ відкриті трохи назад майже у 2 позицію, долоні спрямовані вниз, epaulement croisse з лівої ноги, права нога рівна, ліва на plié, прогиб в спині; підтягнути праву ногу до лівої, опорна нога на plié, корпус рівний. 23-24 такти – releve на лівій нога, battement developpe правою ногою вперед, права рука у 2 позиції, ліва у першій, руки рівні, голова повернута на глядачів, крок на праву ногу і повтор, але grand battement правою ногою, а ліва нога виконує plié, руки опускаються вниз, долоні відкриті, голова у т.2; крок на праву ногу в сторону. 25 -26 такти – крок на рівну ліву ногу, руки відкриваються в сторони, переكات по полу в праву сторону. 27 - 28 такти – сидячи на підлозі права рука витягнута вгору, ліва на підлозі, гомілка лівої ноги на підлозі, стопа правої ноги на підлозі, коліно розвернуто в сторону; переكات по підлозі назад.

Комбінація 5: 29-30 такти - Еріда встає з підлоги на ліву ногу і дістає золоте яблуко. Epaulement efface з лівої ноги, вага тіла на лівій нозі, яблуко в правій руці, рука піднята вгору, ліва рука опущена. 31-32 такти - кругове port-de-bras з правої сторони на ліву, ноги по 2 паралельній позиції, руки відкриваються в сторони, трохи зігнуті в ліктях. 33-36 такти - Еріда перекладає яблуко в ліву руку, 2 повільних і 4 швидких кроки кроки назад по діагоналі, ліва рука відкрита в сторону.

Комбінація 6: 45-48 такти – починаючи з лівої сторони по черзі кожна дівчина робить крок на праву ногу, на plié, ліва нога рівна, права рука тягнеться до яблука, хлопці беруть дівчат за талію, підіймають їх, переставляють за себе, роблячи оберт в праву сторону. 49-52 такти – хлопці відкривають руки, права нога попереду, ліва позаду, plié. Дівчата повернувшись до глядача наступають на ногу, яка ближче до яблука, інша піднята в сторону на 90 градусів. Рука, яка ближче до яблука. Тягнеться до нього, інші тримається за хлопців. У довороті, роблячи 3 кроки, всі розходяться у широке на півколо, руки трохи відкриваються назад, нога, що ближче до глядача відставлена назад.

Комбінація 7: 61-62 такт - 3 богині тримаючи яблуко правою рукою, трохи опускають яблуко і встають з підлоги на ліву ногу. 63-64 такт – Гера (стоїть спиною до глядачів) проходить під яблуком і руками інших двох богинь, робить 3 кроки з правої ноги і довертається обличчям до глядачів, ліва нога

залишається попереду. Афіна і Афродіта тримаючи яблуко трохи присідають на праву ногу, яка стоїть позаду і роблять невелику хвилю корпусом.

Комбінація 8: 69-70 такти – Гера вибігає вперед, яблуко в правій руці; ераulement efface з правої ноги, права нога зігнута, ліва відставлена назад, руки піднімаються ввєрх до голови, лікті розводяться в сторони, прогин у спині. 71-72 такти – розворот у т.8, крок на ліву ногу, права піднімається назад в attitude, ліва рука опускається вниз, права рука від ліктя відкривається паралельно підлозі; крок на праву, потім на ліву ногу у т.8, голова у т. 8, ераulement croisse з правої ноги, plié на лівій нозі, права виставлена вперед, права рука опускається вниз, проходить біля корпусу і рівна піднімаються наверх, кисть відвернута від себе, голова опущена вниз, погляд спрямований на праву ногу. 73-74 такти – 2 тинка назад, права нога починає виконувати gond, рука права опускається перед собою, голова повертаються вправо. 75-76 такти – права нога відставляється в сторону, ноги рівні, корпус нахилється вперед, робить коло з лівої сторони в праву, руки відкриваються через центр в сторони, яблуко перекладається в ліву руку; крок на праву ногу, releve, ліва підіймається на passé, коліно розгорнуто у т.3, руки зігнуті у ліктях, долоні напрямлені вгору, права вище, ліва нижче.

Комбінація 9: на 77-78 такти Афродіта виконує 2 кроки з правої ноги на пальцях у т.7, руки на талії, плечі трохи довертаються в сторону ноги, яка попереду. Крок на праву ногу, дві ноги зігнуті, 4 паралельна позиція. 79-80 такти – крок лівою ногою в сторону, права підставляються поряд, коліна зігнуті, 6 позиція, права рука від ліктя малює коло паралельно підлозі, голова розвернута в ліву сторону; крок правою ногою в сторону, ліва підставляється попереду, releve, права рука опускається вниз, кисть лівої руки проводить навколо обличчя. 81-82 такти – ноги у 2 паралельній позиції на plié, стегна вимальовують вісь мірку, руки внизу, м'яко рухаються зі сторони в сторону; ліва нога підтягується до правої, руки через сторони підіймаються у 3 позицію, голова повернута в праву сторону, plié на опорній нозі. 83-84 такти – крок назад лівою ногою, права стає поряд, корпус трохи нахилений вперед, ліва рука пальцями торкається ліктя правої руки, передпліччя правої руки прокручується під лівою рукою; оберт на правій нозі, ліва залишаються позаду, руки відкриваються в сторони, голова направлена у праву сторону.

Комбінація 10: соло Афіни, 85-86 такти - яблуко в обох руках, опускає руки вниз, releve на лівій нозі, права нога через developpe відкривається в сторону; перехід на праву ногу, ераulement croise з лівої ноги, ліва ставиться перед правою, releve, в правій руці яблуко, рівна рука направлена по діагоналі наверх, ліва рука зверху рухається ліктем назад вздовж правої руки, кисть доходить до лівого плеча. Поза, ніби в руках лук для полювання. 87-88 такти - 2 tour pique en dedans по діагоналі у т.6 89-90 такти – обличчям у т 7 крок на праву ногу, releve, grand battement лівою ногою в сторону, руки через низ відкриваються у 2 позицію; у напрямку в т.1 pas chasse на ліву ногу, але ноги зігнуті, кисті рук наближаються до плечей, роблять оберт і ліва виводиться

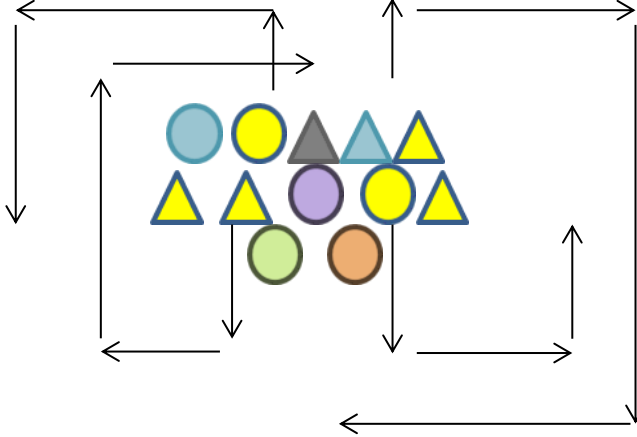
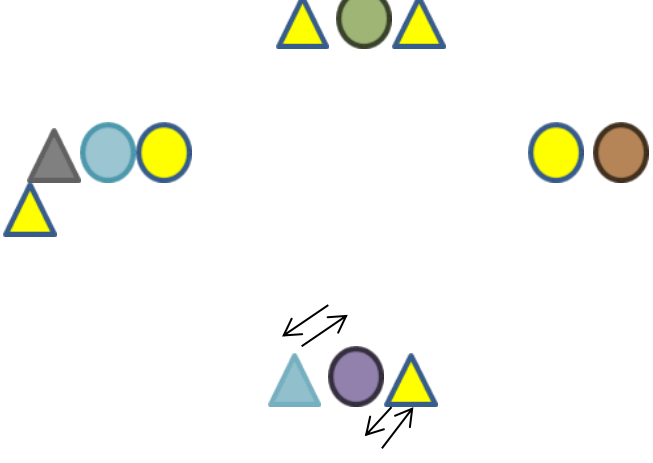
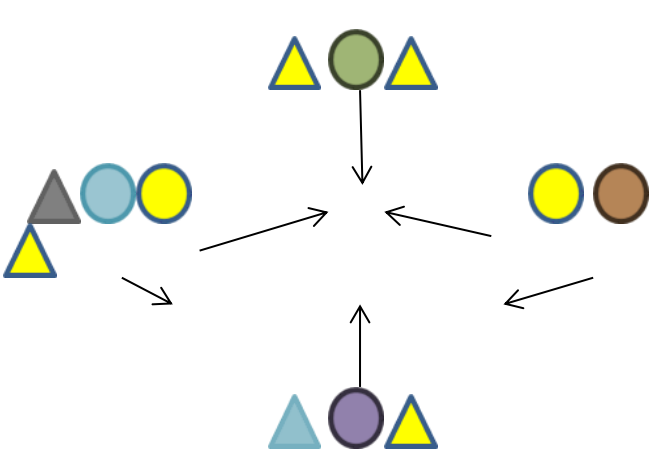
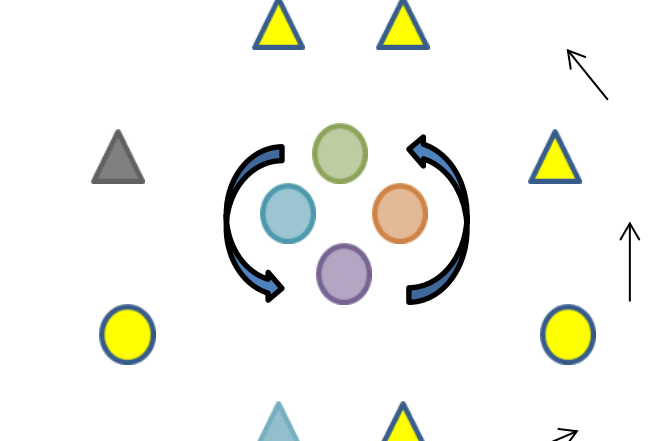
перед собою, права наверх. 91-92 такти – права нога на plié , ліва рівна відставляються в сторону, ліва рука направлена в нижню діагональ, права рука зігнута біля стегна, повтор в іншу сторону. Epaulement croise з правої ноги, права нога зігнута, стоїть на пальцях, ліва нога опорна, рівна. Дві руки зігнуті, пальці зібрані в кулаки, ліва рука майже у 3 позиції, права у 2, але передпліччя опущене вниз. Афіна демонструє свою силу і м'язи.

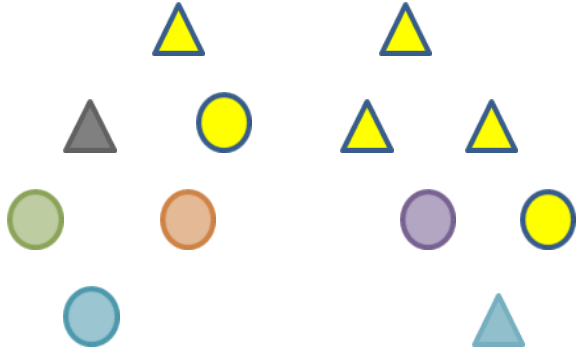
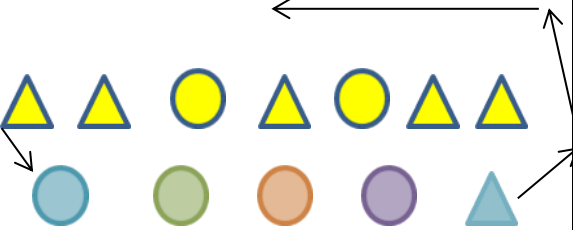
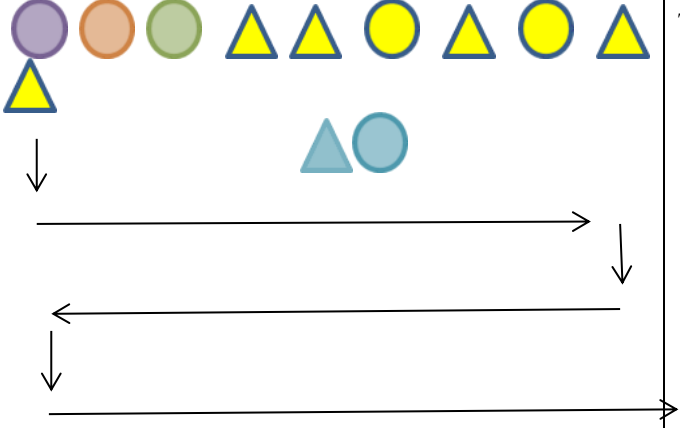
Комбінація 11: 101-102 такти – правою рукою яблуко забирає Афіна, вибігає вперед, робить позу – ліва рука на талії, releve на лівій нозі, права нога зігнута, коліна поряд, права рука зігнута, передпліччя підняте наверх паралельно підлозі, долоня відкрита вверху. 103-104 такти - правою рукою яблуко забирає Афродіта, поза - Epaulement croise з лівої ноги, ліва нога зігнута, стоїть на пальцях, права нога опорна, рівна. Дві руки зігнуті, пальці зібрані в кулаки, права рука майже у 3 позиції, тримає яблуко, ліва у 2 позиції, але передпліччя опущене вниз. 105-106 такти – правою рукою яблуко забирає Гера, поза – ліва нога відставлена в сторону, права опорна, ноги рівна, рука складені на грудях. Афродіта і Афіна товкають Геру.

Комбінація 12: 109-110 такти – 2 кроки з правої ноги, стрибок – ноги відкриваються в сторони, руки відкриваються в сторони, пережат по підлозі, встати на ліву ногу. 111-112 такти – крок в сторону на праву ногу, ліва заводиться назад, крок правою на місці, ліва рука закривається вперед, права назад, руки згинаються у ліктях, повтор в іншу сторону, перехід на праву ногу, releve, ліва нога позаду на sou-de-pied, руки відкриваються у 3 позицію, allonge. 113-114 такти – крок на ліву ногу, руки кладуться на плечі партнерок, плетена доріжка. 115-116 такти – руки опускаються, беруть спідницю, від центра з правої ноги, оберт в центр. Під час оберт виконується 3 кроки.

3 частина

	1-6 такти	Афіна, Гера і Афіна йдуть до яблука. Комбінація 1.
	7-10 такти	Богині з яблуком підходять до Зевса, гості і наречені йдуть за богинями, зупиняються обличчям до Зевса.
	11-18 такти	Зевс спускається з п`єдестала, підходить до богинь, бере яблуко. Зевс і 3 богині з правої ноги йдуть до переднього плану. Інші танцівники йдуть назад попереднім кроком, перша лінія випереджає другу, доворот en face через праве плече.
	19-30 такти	Комбінація 3. Танцює Зевс із яблуком.

	31-34 такти	Починається швидка музика. Бігом по 3 людини всі будуть розбігатись у різних напрямках. Гера, Афіна, Афродіта і Фетіда у центрі в кожній трійці.
	35-38 такти	Комбінація 4. 35-36 такти – виконує кожна трійки.
	39-42 такти	39-40 такти - Гера, Афіна, Афродіта і Фетіда сходяться у центр бігунцем. Комбінація 5. Інші танцівниці розходяться ширше утворюючи коло, повторюють те, що і танцівниці в центрі, але спиною в центр
	43-46 такти	Рух по колу. Танцівниці, що всередині тримаючись за руки виконують плетену доріжку у праву сторону, починаючи крок вперед на ліву ногу. Танцівники, що утворили велике коло рухаються в ліву сторону повільно підіймаючи руки у 3 позицію, allonge, виконуючи припадання на ліву ногу.

	47-54 такти	Комбінацію 6 виконують танцівники, що стоять з лівої сторони. Танцівники, що стоять з правої сторони повторюють все так само, але в іншу сторону.
	55-64 такти	55-56 такти – всі сходяться у 2 лінії. Комбінація 7.
	65-72 такти	Наречені, обіймаючи одне одного з правої ноги із заднього плану йдуть по прямій лінії на передній план. Всі гості одне за одним рухаються до переднього плану, добігаючи кожної сторони сцени. У кінці на сцени залишаються лише наречені.

Комбінація 1: 1-2 такт вступ – Афродіта, Гера і Афіна проходять крізь руки інших богів, які загородили їм дорогу до яблука. Роблять 1 крок у напрямку до яблука, підставляють другу ногу поряд вільну паралельну позицію, опускають корпус вниз, пліе, руки опущені. Roll up. 3-6 такти - три богині підходять до яблука. 3 кроки з правої ноги, releve на правій нозі, ліва піднімається на passé, права рука тягнеться до яблука. 3 кроки з лівої ноги, пліе на лівій нозі, права піднімається назад, руки тягнуться до яблука. 4 кроки з правої ноги, пліе на двох ногах, богині беруть яблуко. Інші боги виростають з пліе, опускають руки вниз, через глядача розвертаються до центру сцени.

Комбінація 2: 3 кроки з правої ноги,, plié на правій нозі у виворотньому положенні, ліва через sou-de-pied виводиться вперед на 30-35 градусів. Повтор з ноги і правої ноги, крок на ліву ногу вперед, plié, права витягнута назд, руки підіймаються перед собою на рівень вище голови.

Комбінація 3: у Зевса на 19 такт - права нога відставляється в сторону, plié на цю ж ногу, права рука із яблуком направляються вздовж стегна правої ноги і рівна через сторону підіймаються наверх опускається через ліву сторону вниз, права нога переставляється через сторону глядача у ліву сторону. 20 такт – ноги трох зігнуті, крок на праву ногу, крок en face на ліву ногу, спиною до глядача releve на лівій нозі, права нога високо підіймається, малює rond з т.3 у т.7, права рука повторює рух ноги. 21 такт – дивлячись у т.8, рух назад назад по діагоналі. Крок на праву ногу, rond назад лівою ногою, ліва рука рухається до центру тіла паралельно підлозі, повтор на іншу ногу. 22 такт – крок на праву ногу у т. 4 на releve, ліва нога підводиться на sou-de-pied позаду, 2 оберти, руки трохи зігнута. 23 такт - Зевс пряче яблуко, en face крок на ліву ногу назад, rond правою ногою назад, доворот обличчям до богинь. 24 такт – Зевс підходить до богинь. Опорна нога права рівна, ліва відставлена назад. 25-26 такти – Зевс з'єднує руки богинь. 27 такт – Зевс підіймає руки богинь наверх. 28 такт – руки опускаються вниз, ліва нога відставлена назад, ноги трохи зігнуті, різка хвиля корпусом від таза, богині сходяться близько і обіймають одна одну, Зевс становиться позаду них. 29 такт – всі гості підходять ближче до богинь і обіймають одне одного. 30 такт – пауза, фіксація положення.

Комбінація 4: 35-36 такти – у кожній трійці: людина, що з ліва йде трохи назад, людина, що з права-трохи вперед, сходячись в одну колону. Той, хто йде вперед робить 3 кроки в сторону з правої ноги, залишається на правій нозі, ліва відставлена в сторону, при цьому ліва рука через праву сторону піднімається наверх і через ліву сторону опускається. Повтор в іншу сторону. 37-38 такти – тримаючись за руки по 3 людини рух по колу у ліву сторону припаданням на ліву ногу.

Комбінація 5: 41-42 такти – стоячи правим плечем в центр, права рука піднімається у 3 позицію, крок на праву ногу, ліва підставляється поряд, корпус трохи відхиляється назад; крок від центра на ліву ногу, права рука підводиться у 1 позицію. 2 оберти в праву сторону, припадання на праву ногу, ліва рука ніби у 1 позиції, але за спиною.

Комбінація 6: 47-48 такти - крок на праву ногу, стрибок у т. 2, права нога попереду, ноги зігнута в колінах, руки знизу підіймаються в сторони, долоні натягнуті, приземлитися на праву ногу, руки опускаються вниз 2 кроки з лівої ноги у тому ж напрямку, долонь лівої руки підводиться до правого плеча, голова повернута у ліву сторону. 49-50 такти – рух у т. 6. Крок на ліву ногу у plié, праву виводиться вперед на 30-35 градусів, права рука виводиться вперед, ліва наверх, 2 кроки з правої ноги, повернутись обличчям в т. 2; права нога на plié, ліва нога руки відводиться назад на 30-35 градусів, ліва рука через

перед опускається вниз, долонь направлена вгору, крок на ліву ногу і на праву en face. 51-54 такти – повтор з лівої ноги, але у т.1, відхід назад у т.5.

Комбінація 7: крок на праву ногу, releve, ліва згинається і від коліна нога підіймається назад, руки внизу трохи перед собою, відводяться в право, права долонь повертається від себе, голова нахиляється в праву сторону. 4 повтори на правої і лівої ноги. 57-58 такти – 3 кроки вперед з правої ноги, залишитись на правій нозі, ліва відставлена назад, тримаючись за руки, руки підіймаються наверх; 3 кроки назад з лівою ноги, залишитись на лівій нозі, права нога попереду, руки опускаються. 59-60 такти – перехід на праву ногу, по черзі з лівої сторони руки піднімаються наверх і опускаються, при цьому вниз опускається і корпус, ноги згинаються; roll up, ноги вирівнюються. 61-64 такти - тримаючись за руки з правої ноги всі біжать через праву сторону на задній план. Наречені залишаються у центрі.

ВИСНОВКИ

Психологія визнання, влади і схвалення проявляються в кожній людині. Але дуже важливо вміти контролювати ці потреби. Тобто вміти не залежати від оцінки інших людей, вміти зберегти свої найкращі риси характеру, коли ти маєш певну владу і не намагатися подобатися всім. У всьому треба вміти знаходити баланс і гармонію, навіть у любові до себе. У хореографічних творах відомих балетмейстерів ХХ століття добре проявляються теми, які були розглянуті в даній магістерській роботі.

Всі ми бажаємо займати певне місце у суспільстві, хочемо багатьом людям подобатись, тому залежні від думки оточуючих. Дуже часто ми звертаємо увагу саме на зовнішній вигляд людини, на її зовнішню красу, частіше, за цими критеріями люди вибирають для себе коло суспільства, але багато хто забуває, що головне в людині це її душа, її внутрішній світ. Персонажі балету Ролана Петі «Собор Паризької Богоматері» гарно розкривають тему зовнішньої і внутрішньої краси людини. Проявляються протилежні риси характеру у дійових осіб, так би мовити, добрі і погані. Сам балет став справжнім шедевром свого часу.

Через ревниве порівняння себе з іншими людьми у людині може прокинутися нарцисична сторона і заповнити цим відчуттям всю її суть. Такі люди не помічають нікого окрім себе, довіряють тільки собі, кохають лише себе. Прояви нарцисичної особистості лише руйнують душу і не приносять ніякої користі, людина ніби понурюється у паралельний світ чи світ фантазій. І звісно, тему нарцисизму використовували і показували у своїх постановках різні балетмейстери, як наприклад, Вацлав Ніжинський у балетах «Нарцис» і «Післяполудневий відпочинок Фавна». Хореографічна мініатюра «Нарцис» лише за декілька хвилин показує, як самозакоханість може довести до загибелі.

Влада має сильний вплив на людину і стовідсотково змінює характер. Залишитися доброю і справедливою людиною дуже важко. А майже безмежна влада може привести до руйнівних наслідків. У балеті Михайла Фокіна, у персонажі Клеопатри, глядачі бачать дівчину, що може розпоряджатися життями інших людей. Вона дозволяє собі це робити і насолоджується цим. Надзвичайна хореографія в єгипетському стилі, пози танцівників, особливо Клеопатри, ніби змальовані з єгипетських фресок. Все це було новаторством і незвичним для балетної сцени.

Коли люди не отримують схвалення і визнання від оточуючих нас людей, родини чи друзів, взагалі сам факт цього можете в людині зародити образу, а інколи і бажання помсти. Балет Маріуса Петіпа «Спляча красуня» став хрестоматією класичної балетної спадщини. У кожному акті була втілена досконалість кожного руху і всі деталі танцю були гарно продумані. Образ феї Карабос і передає це відчуття образи та бажання помсти після того, як вона не отримала того, що отримали інші. Та вона обрала зло тому, що прийняла його за щастя, яке вона шукала, саме у помсті вона побачила свою ціль. Всіх інших запросили на свято, а фею Карабос принизили. Їй ніби відмовили і закрили перед нею двері. Часто після подібних ситуацій людина буде намагатися привернути на себе увагу. Та треба не забувати, що помста може завести занадто далеко.

Балетмейстри у своїх роботах завжди намагаються справити враження на глядачів, вразити їх, викликати в них певні емоції і просто зробити так, щоб люди насолодились моментом. Але ці твори також виконують пізнавальну та навчальну функцію. На кожен балет, мініатюру, танцювальний номер можна подивитись з різних сторін, знайти щось цікаве і важливе для себе у сюжеті чи персонажах. А для майбутніх поколінь балети, що були проаналізовані в магістерській роботі, завжди будуть прикладом для навчання і кожен балет є сторінкою в книзі історії танцю.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Буслович Д. С., Персіанова О. М., Руммель Є. Б. Мифологические, литературные и исторические сюжеты в живописи, скульптуре и шпалерах Эрмитажа / Вид. 3-тє, доповнене. - Л.: Аврора, 1978. - 160 с. URL: <http://mifolog.ru/books/item/f00/s00/z0000050/index.s>
2. Всеволожская С. Н. Государственный Эрмитаж. Итальянская живопись XVII столетия: Каталог коллекции. – СПб.: Издательство Государственного Эрмитажа, 2013. – 344 с. – ISBN 978-5-93572-521-1. URL:
3. Григорьев, Сергей Леонидович (1883-1968). Балет Дягилева. 1909-1929 / [пер. Н. А. Чистяковой ; предисл. и коммент. В. В. Чистяковой]. - Москва : Артист. Режиссер. Театр, 1993. - 382, [1] с. : ил., портр. ; 20 см. - (Ballets russes). - Указ. имён в конце кн. - 5000 экз. - ISBN 5-87334-002-1.
4. Генрих Штоль «Мифы классической древности».
5. Єгипетські ночі. Одноактний балет на музику А. Арєнського (1988) URL: <https://youtu.be/wIm-0wndxsg>
6. Красовская В. М. «Русские сезоны» и Фокин. Нарцисс // Российский балетный театр начала XX века: Хореографы. – Л.: "Искусство", 1971. – Кн. Первый – С. 364-366. – 526 с. - 22 000 экз.
7. Левинсон-Лессинг В. Ф. История картинной галереи Эрмитажа (1764-1917). 2-е изд., выпр. и доп. – Л.: Искусство, 1986. – 426 с.
8. Мифы народов мира М., 1991-92. У 2 т. т.2. С.201-202
9. Нарцисс // Балет: Энциклопедия / Гл. ред. Ю. Н. Григорьевич. – М.: Советская энциклопедия, 1981. – 623 с.
10. Никулин Н. Н. Нидерландская живопись. XV-XVI век. Каталог (Государственный Эрмитаж. Собрание западноевропейской живописи). – Л.: Искусство, 1989. – 221 с.
11. Новерр Ж.-Ж. Письма о танце / Перевод А. А. Гвоздевой, примечания и статья И. И. Соллертинского. — Л.: Academia, 1927. — 316 с.

12. Овідій. Метаморфози III 342-346, 402-506;
13. Лактанцій Плацид (рус. пер. см. Гигин. Мифы. СПб, 2000. С.246-247; Перший ватиканський міфграф II 83.
14. ОФФЕНБАХ (Offenbach) Жак (Джерело: Балет. Енциклопедія, СЕ, 1981)
15. Парис // Мифы народов мира: Энцикл. у 2 т./гл. ред. С. А. Токарев. - 2-ге вид. - М.: Радянська енциклопедія, 1988. - Т. 2: К-Я. - С. 288.
16. Прекрасная Елена (оперетта)
URL: [https://cyclowiki.org/wiki/Прекрасная_Елена_\(оперетта\)](https://cyclowiki.org/wiki/Прекрасная_Елена_(оперетта))
17. Приключения Пелея : Мифол. балет в 3 д. и 5 карт. : Либретто. Соч. М. Петипа; Муз. Л. Минкуса. URL: [https://cyclowiki.org/wiki/Приключения_Пелея_\(балет\)](https://cyclowiki.org/wiki/Приключения_Пелея_(балет))
18. Прокофьев С. С. Дневник 1907-1918 / Передисл. Святослава Прокофьева. - Paris: sprkfv [DIAKOM], 2002. - Т. 1. - С. 433, 523. - 813 с. - ISBN 2951813805.
19. Реизов Б.Г. Французский исторический роман в эпоху Романтизма. – Л.: Государственное издательство художественной литературы, 1958 – С.493
20. Русский балет: Энциклопедия / Гол. редакторы П.А. Марков, С. Белова, Галина Добровольська, Віра Красовська. - Згода, 1997. - 632 с. - 10 000 прим. - ISBN 5-85270-099-1.
21. Рудольф Нуриев. Дебюсси. Послеполуденный отдых Фавна. URL: <https://youtu.be/A82Ve9Nz4s8>
22. Сергеев Е. В. Нарцисс // Русский балет : Энциклопедия / Ред. Е. П. Белова, Г. Н. Добровольская, В. М. Красовская, Е. Я. Суриц. — М. : Большая Российская энциклопедия, Согласие, 1997. — 632 с. — 10 000 экз. — ISBN 5-85270-099-1.
23. С. Лунькина и Николай Цискаридзе в балете Р. Пети "Собор Парижской Богоматери", 16.02.2003, БТ. URL: <https://youtu.be/aeSQgJ-qNn4>
24. Спящая красавица. <https://www.youtube.com/watch?v=yuwSBqumZs&t=1s>
25. Суд Париса и «яблоко раздора» в картинах знаменитых художников URL: <https://www.livemaster.ru/topic/1942433-sud-parisa-i-yabloko-razdora-v-kartinah-znamenitih-hudozhnikov>

- 26.Суриц Е. Я. История "Русского балета", реальная и фантастическая в рисунках, мемуарах и фотографиях из архива Михаила Ларионова / Наук. ред. Елизавета Суриц.
- 27.Трескунов. Передмова. Гюго В. Собор Паризької Богоматері / Пер. із фр. Н. А. Коган. - Кишинів: "Картя молдовеняске", 1970. - С.20
- 28.Федосеев В. М. Боги и люди древнего мира: Краткий словарь. - М.: Евген, 1995. - С. 26.
- 29.Фокин М. М. «Против течения» / Ред. Г. Н. Добровольська; Составление - Ю. И. Слонимский, Г. Н. Добровольская, при участии П. С. Линде, А. Г. Мовшенсона, Н. П. Ренэ-Рославлевой, Г. В. Томсон.
- 30.Шмидт Д. А. Возрождения на Севере// Старые года. - 1908. - № Ноябрь..
- 31.Юлия Яковлева. Раздел 5. Рождение театра. // Создатели и зрители. Русские балеты эры шедевров. – М.: Новое литературное обозрение, 2017. – С. 133-141. – ISBN 978-5-4448-0689-0.
- 32.Яблоко раздора // Мифологический словарь/ авт.-сост. М.М. Ботвінник, М. А. Коган, М. Б. Рабінович, Б. П. Селецький. - 2-ге вид. - Л.: Учпедгиз. Ленінгр. отд-ня, 1961. - С. 289.
- 33.Яблоко раздора // Энциклопедический словарь крылатых слов и выражений / В. Серов. - 2-ге. - М.: "Локид-Прес", 2005. - С. 870. - 880 с. - ISBN 5-320-00323-4.
- 34.Narcissus - Vladimir Vasiliev (1960s recording) URL: <https://youtu.be/SoqlEvI0JBM>
- 35.Peter Tchaikovsky / Mats Ek - Sleeping Beauty (Vanessa De Lignière, Eytan Sivak, Richard Bonyngе) URL: <https://youtu.be/sGET5B09Fno>

ДОДАТКИ

Додаток 1

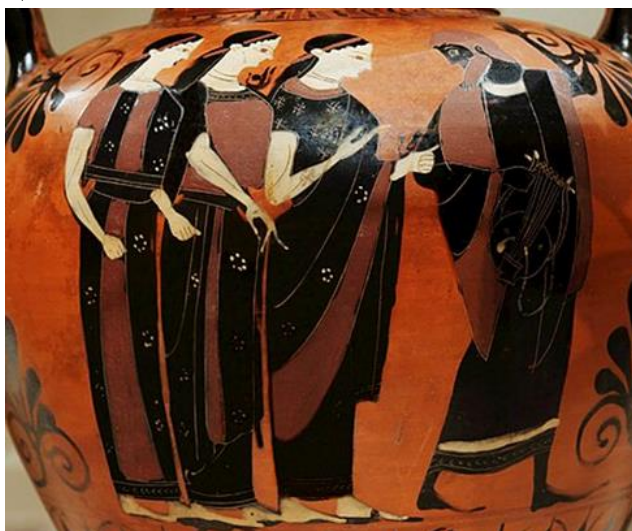
Мозаїка початку II століття нашої ери.

Додаток 2

Живопис на теракотових панелях, 560-550 роки до нашої ери.

Додаток 3

Грецька чорно фігурна шийна амфора (близько 540-530 до н.е.).

Додаток 4

Картини нідерландського художника Пітера Пауля Рубенса

Перша версія 1597-99х років, розмір 134×175 см, написана олією на дубі.

Картина була написана олією на міді, 1606 року.

Картина 1606-1608 років, розмір 89×115см, написана олією на дереві.

Наступна версія 1632-1635-х років, матеріали, що використовувались: олія і дуб.

Картина 1635 року, розміри роботи 49×63 см, виконана на дубі.

Картина 1638 року.

Додаток 5

Картина була написана олією у 1904 році іспанським художником Енріке Сімоні. Композиція 3 на 2 метра.

Додаток 6

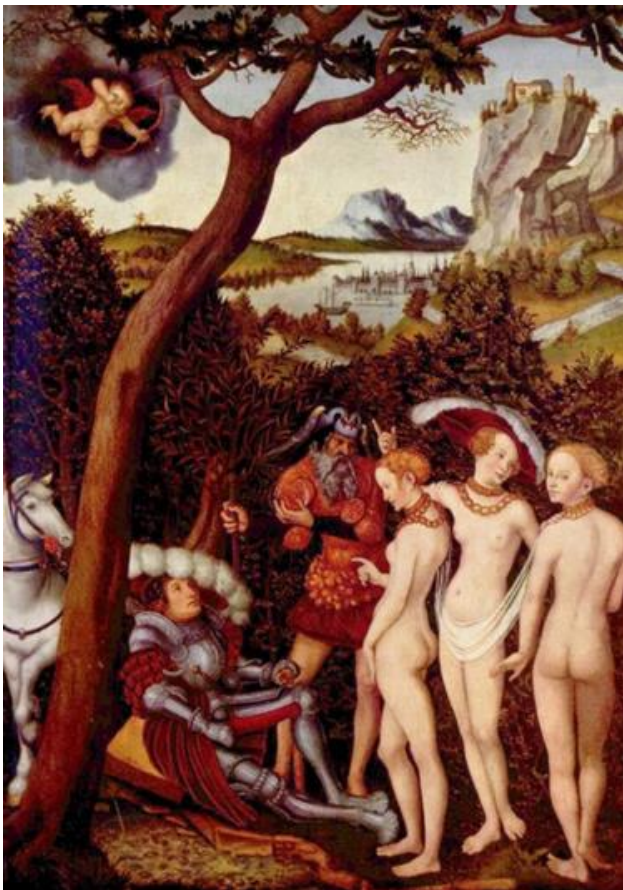
Картина італійського художника Луки Джордано, була написана в 1682 році. Розміри: 246 × 329 см. Намальована олією.

Додаток 7

Картина нідерландського художника Франса Флоріса. Матеріал: олія, дуб. Розмір: 135 × 188 см.

Додаток 8

Картина Лукаса Кранаха. Матеріал: олія, дерево. Розміри: 110*71.

Додаток 9

Картина Огюста Ренуара, написана 1913 року, розмір: 93×73 см.

Барельєф з глини Ричарда Гіно під керівництвом Огюста Ренуар, 1914 рік.